

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Supplerende bestemmelser til emballageforordningen)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1742 af 22. december 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, § 1 i lov nr. 1683 af 30. december 2024 og § 5 i lov nr. 1761 af 29. december 2025 foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 141,«.

2. I *overskriften* til kapitel 2 b indsættes efter »rabatordninger«: », herunder supplerende bestemmelser til emballageforordningen«.

3. I *overskriften* før § 9 p indsættes efter »m.v.«: », herunder supplerende bestemmelser til emballageforordningen«.

4. § 9 p, stk. 1, affattes således:

»Producenter af emballage har udvidet producentansvar for emballage, herunder emballage til emballerede produkter, jf. reglerne i forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald (emballageforordningen).«

5. § 9 p, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter uanset regler fastsat efter 1. pkt. vil kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger.«

6. § 9 p, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-20 bliver herefter stk. 3-19.

7. I § 9 p, stk. 4, 4. pkt., der bliver stk. 3, 4. pkt., ændres »stk. 15« til: »stk. 14«.

8. I § 9 p, stk. 12, nr. 3, der bliver stk. 11, nr. 3, ændres »§ 9 z, stk. 1« til: »emballageforordningens artikel 46, stk. 1«.

9. I § 9 p, stk. 13, der bliver stk. 12, ændres »stk. 3, 4, 11 og 12« til: »stk. 3, 10 og 11«.

UDKAST

10. I § 9 p, stk. 14, der bliver stk. 13, ændres »stk. 11-13« til: »stk. 10-12«.

11. I § 9 p, stk. 15, der bliver stk. 14, ændres »stk. 6, 4. pkt.« til: »stk. 5, 4. pkt.«, »stk. 11« ændres til: »stk. 10« og efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»6) Mærkning af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald som omhandlet i emballageforordningens artikel 13.«.

12. I § 9 p, stk. 16, 1. pkt., der bliver stk. 15, 1. pkt., ændres »stk. 15« til: »stk. 14«.

13. I § 9 p, stk. 17, der bliver stk. 16, ændres »stk. 15« til: »stk. 14«.

14. I § 9 p, stk. 18, der bliver stk. 17, ændres »stk. 11« til: »stk. 10« og efter nr. 3 indsættes som nr. 4:

»4) Gennemførelse af undersøgelser af sammensætning af indsamlet blandet kommunalt affald i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/595 og i henhold til de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i henhold til emballageforordningens artikel 56, stk. 7, litra a, hvis disse gennemførelsesretsakter fastsætter en forpligtelse til at foretage sådanne undersøgelser.«

15. I § 9 p, stk. 20, der bliver stk. 19, ændres »stk. 18 og 19« til: »stk. 17 og 18«.

16. I § 9 s, stk. 2, ændres »§ 9 p, stk. 15 og 17« til: »§ 9 p, stk. 14 og 16« og »§ 9 p, stk. 2-14, 16 og 18-20« ændres til: »§ 9 p, stk. 2-13, 15 og 17-19«.

17. I § 9 y, stk. 1 og 2, udgår »emballage,« og efter »varebiler,« indsættes: »emballage,«.

18. I § 9 z, stk. 1, udgår »§ 9 p, stk. 1,«.

19. I § 9 z, stk. 2 og 3, ændres »§ 9 p, stk. 10-13« til: »§ 9 p, stk. 9-12«.

20. I § 9 z, stk. 4, ændres »§ 9 p, stk. 7« til: »§ 9 p, stk. 6«.

21. I § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 p, stk. 6 og 8« til: »§ 9 p, stk. 5 og 7«.

22. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 9 p, stk. 11-13« til: »§ 9 p, stk. 10-12«.

23. I § 9 å, stk. 2, ændres »§ 9 p, stk. 1 og 11-13« til: »§ 9 p, stk. 1 og 10-12«.

24. Efter § 13 a indsættes:

§ 13 b. Miljøministeren fastsætter regler og iværksætter foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og anvende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (emballageforordningen) med senere ændringer og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende ordninger, som det i medfør af emballageforordningen er frivilligt for medlemslandene at iværksætte.

UDKAST

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger om fravigelse af regler i emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i det omfang, den pågældende EU-retsakt indeholder mulighed herfor.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser i forbindelse med administration, drift og kontrol med en ordning fastsat efter stk. 1-3 til en privat organisation, herunder regler om udpegning af organisationens bestyrelsesmedlemmer. Afgørelser truffet af en privat organisation efter regler fastsat efter 1. pkt. kan af den, afgørelsen retter sig mod, påklages til ministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til ministeren. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes og private organisationers omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

25. I § 45, *stk. 10*, ændres »§ 9 p, stk. 6, 1. pkt.« til: »§ 9 p, stk. 5, 1. pkt.«.

26. I § 45, *stk. 11*, ændres »§ 9 p, stk. 7, 1. pkt.« til: »§ 9 p, stk. 6, 1. pkt.«.

27. I § 48 *d, stk. 2*, og § 48 *e, stk. 2*, ændres »§ 9 p, stk. 15« til: »§ 9 p, stk. 14« og »§ 9 p, stk. 16« til: »§ 9 p, stk. 15«.

28. I § 79 *b, stk. 1, nr. 19*, ændres »og« til: »,«.

29. I § 79 *b, stk. 1, nr. 20*, ændres ».« til: »og«.

30. I § 79 *b, stk. 1*, indsættes som *nr. 21*:

»21) gennemførelse af EU-direktiver og anvendelse af EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«

§ 2

Loven træder i kraft den 12. august 2026.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets baggrund

UDKAST

3.	Supplerende bestemmelser til emballageforordningen
3.1.	Udvidet producentansvar for emballage
3.1.1.	Gældende ret
3.1.2.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.2.	Krav om etablering af nationale pant- og retursystemer og indsamlingsordninger
3.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.3.	Udpegning af kompetente myndigheder, tilsyn og sanktion for overtrædelse af emballageforordningen
3.3.1.	Gældende ret
3.3.2.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.4.	Kommissionens delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter
3.4.1.	Gældende ret
3.4.2.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.5.	Øvrige supplerende bestemmelser, herunder affaldsreduktionsmål, genbrugsmål, genanvendelsesmål, indsamlingssystemer m.v.
3.5.1.	Gældende ret

UDKAST

3.5.2.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4.	Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
5.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7.	Administrative konsekvenser for borgerne
8.	Klimamæssige konsekvenser
9.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10.	Forholdet til EU-retten
11.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 19. december 2024 forordning (EU) 2025/40 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (emballageforordningen). Emballageforordningen trådte i kraft den 11. februar 2025 og er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

Emballageforordningen finder anvendelse fra den 12. august 2026, og medlemsstaterne skal derfor sikre, at deres lovgivning er tilpasset forordningens krav inden dette tidspunkt. Forordningen er almen gyldig, bindende i alle sine enkeltheder og gælder umiddelbart i dansk ret.

Emballageforordningen afløser Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (emballagedirektivet). Emballagedirektivet har navnlig været implementeret i miljøbeskyttelsesloven og i emballagebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1146 af 29. september 2025 om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald). Emballagedirektivet har gennem en årrække fastsat rammerne for reguleringen af bl.a. producentansvar og genanvendelsesmål på emballageområdet.

UDKAST

Formålet med emballageforordningen er at sikre et velfungerende indre marked og en høj grad af miljøbeskyttelse ved at fastsætte regler for emballage gennem hele dens livscyklus, herunder fremstilling, markedsføring, anvendelse og affaldshåndtering med særligt fokus på genanvendelse og bæredygtighed. Forordningen bidrager til omstillingen til en cirkulær økonomi ved at fremme reduktion af affald og øge genanvendelsen af emballagematerialer. Med emballageforordningen indføres umiddelbart anvendelige regler i alle medlemsstater om bl.a. affaldsforebyggelse, genbrugskrav, genanvendelsesprocenter samt udvidet producentansvar for emballage.

Forordningen skal finde anvendelse på al emballage, der bringes i omsætning i EU, uanset materiale eller emballagetype. Forordningen omfatter salgsemballage (primæremballage), multipakemballage (sekundæremballage) og transportemballage (tertiæremballage). Den omfatter også alle former for emballageaffald, uanset om det er husholdningsaffald eller erhvervsaffald, eller om der er tale om engangs- eller genbrugsemballage.

Emballageforordningen indeholder en række bestemmelser, hvorefter Kommissionen bemyndiges til at supplere og gennemføre forordningens regler ved hjælp af henholdsvis delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, jf. artikel 290 og 291 i EUF-traktaten. Disse retsakter udgør en væsentlig del af det samlede reguleringskompleks, idet de udfylder eller specificerer flere af de forpligtelser, som emballageforordningen pålægger producenter, distributører, importører og medlemsstater.

De delegerede retsakter giver Kommissionen hjemmel til at fastlægge nærmere regler på området, hvor Europa-Parlamentet og Rådet har fastsat de overordnede principper i emballageforordningen. Det gælder eksempelvis fastsættelse af kriterier for, hvornår emballage anses for at være genbrugelig eller genanvendelig, krav til design for genanvendelse og opdatering af de tekniske definitioner i bilagene. De delegerede retsakter vil ofte vedrøre tekniske, miljømæssige eller innovationsrelaterede forhold, hvor det er nødvendigt, at Kommissionen løbende kan justere indholdet i takt med den teknologiske udvikling.

Gennemførelsesretsakterne anvendes af Kommissionen til at sikre en ensartet anvendelse af forordningen i medlemsstaterne. De vedrører blandt andet fastlæggelse af mærkningssymboler og -formater, fælles registrerings- og indberetningsformater, tekniske mindstekrav til pant- og retursystemer, specifikationer for emballagedata og klassifikation af materialetyper. Disse akter har typisk karakter af tekniske eller proceduremæssige specifikationer, som medlemsstaterne skal efterleve for at sikre, at emballageforordningen anvendes ens i hele EU.

Formålet med nærværende lovforslag er at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelsesloven, der giver miljøministeren hjemmel til at sikre, at emballageforordningen med tilhørende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter kan gennemføres og anvendes i Danmark.

Forslaget til bemyndigelsesbestemmelsen giver for det første miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og anvende emballageforordningen og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen

UDKAST

vedtager i medfør af forordningen. Denne del af bemyndigelsesbestemmelsen vil bl.a. kunne bruges til at fastsætte regler om udpegning af myndigheder, der skal varetage opgaver efter emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Denne del af bemyndigelsesbestemmelsen giver alene adgang til at fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og anvende emballageforordningen i Danmark og giver således ikke hjemmel til at fastsætte regler, der går videre end minimumskravene i emballageforordningen.

Det foreslås for det andet, at bemyndigelsesbestemmelsen skal give miljøministeren mulighed for at fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og anvende ordninger, som det i medfør af emballageforordningen er frivilligt for medlemslandene at iværksætte. Dette indebærer, at ministeren kan udnytte de muligheder, som emballageforordningen, de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakterne giver medlemsstaterne for at indføre nationale ordninger, selvom disse ikke er obligatoriske. På den måde vil ministeren under visse betingelser få den nødvendige fleksibilitet til at fastsætte supplerende regler, når det er hensigtsmæssigt, og når emballageforordningen giver mulighed herfor.

For det tredje foreslås det, at miljøministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger om fravigelse af regler i emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i det omfang, den pågældende EU-retsakt indeholder mulighed herfor.

For det fjerde foreslås det, at miljøministeren under visse forudsætninger kan fastsætte regler om at henlægge kompetence til private organisationer, for at sikre muligheden for at anvende allerede etablerede systemer eller opnåede erfaringer.

Endelig giver bemyndigelsesbestemmelsen mulighed for, at miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn og kontrol i forbindelse med emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Efter emballageforordningen kan den kompetente myndighed opkræve omkostningsbaserede og forholdsmæssige gebyrer for sagsbehandlingen. Dette kræver supplerende regler i bekendtgørelse. For at sikre at emballage- og emballageaffaldsproducenterne kan pålægges gebyrer for sagsbehandlingen foreslås det at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse om en sådan gebyropkrævning.

Udover forslaget til en bemyndigelsesbestemmelse til miljøministeren indeholder lovforslaget forslag til tilpasning af de bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, der regulerer forhold omfattet af emballageforordningen. Formålet er at sikre, at der er overensstemmelse mellem reglerne i miljøbeskyttelsesloven og emballageforordningen.

2. Lovforslagets baggrund

Emballageforordningen erstatter emballagedirektivet, der gennem en årrække har fastsat rammerne for reguleringen i miljølovgivningen af bl.a. producentansvar og genanvendelsesmål på

UDKAST

emballageområdet. Emballagedirektivet har – ligesom emballageforordningen - til formål at harmonisere de nationale foranstaltninger i forbindelse med håndteringen af emballage og emballageaffald og forbedre kvaliteten af miljøet ved at forebygge og mindske emballages og emballageaffalds miljøbelastning.

Som opfølgning på emballagedirektivets krav om implementering af udvidet producentansvar for emballage blev der den 30. august 2022 indgået en politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter af Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Alternativet (herefter benævnt den politiske aftale). Den 23. april 2024 blev der indgået en tillægsaftale af Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne og Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Alternativet, hvor aftalepartierne noterede sig, at der var en emballageforordning på vej. Dansk Folkeparti er efterfølgende trådt ud af den politiske aftale i september 2025.

Den politiske aftale fastlægger bl.a. visioner og mål for nye ordninger for udvidet producentansvar for emballage. Endvidere indeholder aftalen fastsættelse af, hvordan de nye ordninger skal organiseres, og hvordan producenternes betalingsforpligtelser skal fastlægges. Da der er tale om en større omorganisering af affaldssektoren, fremgår det af aftalen, at den nye ordning for udvidet producentansvar for emballage skal evalueres i 2027. Aftalen indeholder seks afsnit, der vedrører regulering af miljøgraderede bidrag i kollektive ordninger m.v., rolle- og ansvarsfordeling vedrørende emballageaffald fra husholdninger, rolle- og ansvarsfordeling vedrørende emballageaffald fra erhverv, kollektive ordninger og betaling af kommuner, administration og producentansvarstilsyn samt producent- og oprydningsansvar i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (engangsplastdirektivet).

Der er i lovforslaget i videst muligt omfang taget højde for indholdet af den politiske aftale, men da forordningen er umiddelbar anvendelig, kan reglerne heri ikke fraviges. I forbindelse med forhandlingerne om emballageforordningen i EU-regi blev det så vidt muligt forsøgt at få indholdet af den politiske aftale afspejlet i emballageforordningens bestemmelser.

3. Supplerende bestemmelser til emballageforordningen

Emballageforordningen trådte i kraft den 11. februar 2025 og finder anvendelse fra den 12. august 2026. Medlemsstaterne skal derfor gennemføre de nødvendige supplerende bestemmelser til forordningen og sikre, at deres lovgivning i øvrigt er tilpasset forordningens krav inden dette tidspunkt. Visse forpligtelser efter emballagedirektivet vil dog fortsat være gældende i en vis periode efter den 12. august 2026.

UDKAST

Baggrunden for emballageforordningen er, at emballagedirektivet er implementeret på forskellig måde i de enkelte medlemsstater, hvilket skaber hindringer for, at det indre marked for emballage kan fungere fuldt ud. De forskelle, der bl.a. er observeret, vedrører f.eks. mærkningskrav til emballage, tilgange til definitionen af genanvendelig emballage eller genbrugsemballage, tilgange til graduering af gebyrer for udvidet producentansvar og markedsføringsrestriktioner for bestemte emballager. Sådanne forskelle skaber retsusikkerhed for virksomhederne, hvilket fører til lavere investeringer i innovativ og miljøvenlig emballage og nye cirkulære forretningsmodeller.

Emballageforordningen indebærer en ajourføring af EU's lovgivningsmæssige ramme for emballage og emballageaffald i form af en harmoniseret lovramme, der bidrager til investeringer, reducerer affald og fremmer genanvendelse af høj kvalitet, som vil gælde på samme måde i alle EU's medlemsstater.

Emballageforordningen fastsætter et nyt sæt krav i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (affaldsdirektivet), der dækker hele emballagens livscyklus, fra produktdesign til affaldshåndtering. Kravene i emballageforordningen vil blive yderligere præciseret i harmoniserede standarder for emballage, retningslinjer samt efterfølgende vedtagelse af gennemførelses- og delegerede retsakter.

Emballageforordningen er en EU-forordning og dermed umiddelbart gældende i Danmark, jf. EUF-traktatens artikel 288, 2. pkt. Dette indebærer, at forordningens bestemmelser som udgangspunkt ikke kræver national gennemførelse ved lov eller bekendtgørelse for at have retsvirkning. Det følger heraf, at virksomheder og borgere er direkte forpligtet i henhold til forordningens materielle bestemmelser, og at de relevante rettigheder og pligter kan påberåbes over for myndigheder og domstole uden videre national gennemførelse.

Det er imidlertid en forudsætning for en korrekt gennemførelse og anvendelse af forordningen i Danmark, at der fastsættes nationale regler vedrørende bl.a. udpegning af kompetente myndigheder i Danmark og sanktioner for overtrædelse af emballageforordningen.

Herudover indeholder emballageforordningen en række bestemmelser, der udtrykkeligt forudsætter eller tillader national gennemførelse eller supplerende regulering. Det gælder f.eks.: 1) krav om at etablere et udvidet producentansvarsregister for emballage, 2) krav om at etablere systemer og infrastruktur for returnering og særskilt indsamling af alt emballageaffald, 3) krav om etablering af nationale pant- og retursystemer og indsamlingsordninger og 4) ret for medlemsstaterne til at gøre brug af visse undtagelses- og overgangsbestemmelser.

På den baggrund er det nødvendigt at fastsætte en række nationale bestemmelser for at sikre den praktiske gennemførelse og håndhævelse af emballageforordningen i Danmark.

UDKAST

3.1. Udvidet producentansvar for emballage

3.1.1. Gældende ret

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, at producenter af emballage forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Et udvidet producentansvar indebærer, at producenter af emballage enten bærer det finansielle eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndtering af emballageaffald, hvor producenter både skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholde omkostningerne forbundet hertil.

Producenter kan således via egne tilbagetagningsordninger vælge at tilbagetage eget emballageaffald fra erhverv og husholdninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, sammenholdt med stk. 2. Herved har producenter mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle eget emballageaffald fra erhverv og husholdninger og derved opfylde forpligtelsen i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1. Tilbagetagning i egen tilbagetagningsordning foretages enten af producenterne selv eller i regi af de kollektive ordninger.

Producenter af genbrugsemballage skal selv foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, skal sammenholdes med § 9 p, stk. 2, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for emballageproducenternes regning. Denne bemyndigelse er vedrørende husholdningsemballageaffald udmøntet i emballagebekendtgørelsen og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter. Udmøntningen medfører en pligt for kommunalbestyrelsen til at foranstalte særskilt indsamling af emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse med henblik på, at affaldet overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, således at de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået overdraget affaldet, foranstalter den videre transport og affaldsbehandling. Producenters betaling til kommunalbestyrelsen for kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald sker igennem gebyrer, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15. Der er dog visse undtagelsestilfælde til kommunalbestyrelsens pligt til overdragelse, herunder emballageaffald indsamlet via bringeordninger (genbrugspladser), emballageaffald sorteret som farligt affald og emballageaffald, der korrekt sorteres som restaffald.

UDKAST

Bemyndigelsen er endvidere benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen om, at emballageaffaldsproducerende virksomheder mod betaling fra producenter af emballage har pligt til at forestå særskilt indsamling, transport og behandling af deres eget emballageaffald.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne. Der er i medfør heraf fastsat regler i emballagebekendtgørelsen, hvorefter en importør, fabrikant eller distributør kan pålægges et udvidet producentansvar for emballage. Det er den virksomhed, der først tilgængeliggør emballagen på det danske marked, som anses for den producentansvarlige, når emballagen senere bliver til affald. Bemyndigelsen er endvidere anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter i overensstemmelse med producentdefinitionen i engangsplastdirektivet.

Endvidere følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 2. pkt., at ministeren kan fastsætte regler om, at producenter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent har markedsført, ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen om, at producenter, der tilgængeliggør under 8 ton emballage i et kalenderår, og deres eventuelle repræsentanter, kan vælge kun at indberette oplysninger om vægten af den samlede mængde tilgængeliggjorte emballage i det pågældende kalenderår, fordelt på henholdsvis husholdningsemballage og erhvervsemballage.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter § 49 d, stk. 2 eller 3. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter om, hvilke omkostninger i affaldshåndteringskæden producenter af emballage og engangsplastprodukter eller disses kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer) skal dække med henblik på at sikre, at producenterne afholder de nødvendige omkostninger til særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald samt til oplysning og indberetning af data, som krævet i affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

Ministeren kan, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4, 2. pkt., i den forbindelse fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen om opgørelse af

UDKAST

omkostninger på baggrund af beregningsmetode og fordelingsnøgler samt til at fastsætte regler om procedurer for betaling og dokumentation herfor.

Ministeren fastsætter endvidere, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4, 3. pkt., regler om tilbagebetaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder procedurer herfor, når emballage markedsføres uden for Danmark. Der er således i medfør af bemyndigelsen i emballagebekendtgørelsen fastsat regler om tilbagebetaling af de finansielle bidrag, som producenterne eller disses kollektive ordninger betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, såfremt producentens emballager efter at være registreret som markedsført i Danmark, markedsføres uden for Danmark, før de bliver til affald.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4, 4. pkt., at til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 kan ministeren endvidere fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt. Denne bemyndigelse er endnu ikke udmøntet i bekendtgørelse.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler herom i emballagebekendtgørelsen.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 6, at miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffald mellem producenter eller disses kollektive ordninger og regler om den geografiske fordeling mellem producenterne eller disses kollektive ordninger af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald. Det følger endvidere af bestemmelsen, at ministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for producenterne eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og af erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelsen mellem producenterne eller disses kollektive ordninger. Slutteligt følger, at ministeren fastsætter regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning skal oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

UDKAST

For at sikre en klar ansvarsfordeling af det organisatoriske og finansielle ansvar for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald er bemyndigelsen benyttet til at fastsætte en tildelingsordning i emballagebekendtgørelsen, hvorefter der sker en fysisk tildeling. Tilsvarende er der fastsat en tildelingsordning for betalingsforpligtelser og herunder en geografisk fordeling på kommuneniveau for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald. Tildelingsordningen gør det muligt at løfte producentansvarsforpligtelser ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald, svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter. Tilsvarende er der i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter fastsat regler om tildeling af betalingsforpligtelser.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 8, at miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for producenters eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens eller de emballageaffaldsproducerende virksomheders omkostninger til indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., eller i medfør af § 49 d, stk. 2 eller 3, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

Der er i medfør af bemyndigelsen fastsat regler i emballagebekendtgørelsen om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv. Det tildelte finansielle ansvar indebærer betaling til emballageaffaldsproducerende virksomheder og i visse tilfælde kommunalbestyrelser for indsamling, transport og behandling af erhvervsemballageaffald i bestemte geografiske områder i en given tildelingsperiode.

Opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelinger er delegeret til Dansk Producentansvar efter Miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, jf. mere herom nedenfor.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 9, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter, som er etableret i Danmark, og som sælger emballager af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar. Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 9, er udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 10, at miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller dennes kollektive ordnings opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

UDKAST

Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte krav i emballagebekendtgørelsen om høj reel genanvendelse af emballageaffald.

Miljøministeren fastsætter ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 11, regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenterne regning eller at producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballage om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger og tilbagetagingsordninger samt om bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte krav i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og gennemfører krav i både affaldsdirektivet og engangsplastdirektivet.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 12, at miljøministeren fastsætter regler om producenter eller disses kollektive ordningers pligt til at give oplysninger om 1) mængde og kategorier af emballage, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, 2) den eksporterede mængde emballageaffald, og 3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte krav i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 13, fastsætter miljøministeren regler om producenter eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte krav i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 14, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 10 skal gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 11-13 skal afgives. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte krav i emballagebekendtgørelsen.

Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15, gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald, jf. stk. 6, 4. pkt., til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med følgende: 1) Planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt. 2) Oplysningstiltag, jf. regler fastsat i medfør af stk. 11. 3) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1. 4) Betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet efter § 48 g, stk. 1, i forbindelse med

UDKAST

Forsyningstilsynets analyser og overvågning af producentgebyrer efter regler fastsat i medfør af § 48 d, stk. 2. 5) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 16, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyret, og om dokumentation for gebyrets sammensætning. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om offentliggørelse af dokumentation for gebyrets sammensætning på kommunalbestyrelsens hjemmeside og om indsendelse af dokumentationen til miljøministeren og formatet herfor. Bemyndigelsen er udnyttet i emballagebekendtgørelsen.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 18, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage, herunder omkostninger forbundet med følgende: 1) Opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner. 2) Sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage. 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 11. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Miljøministeren fastsætter ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 19, regler om, at producenter af emballager af engangsplast eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med følgende: 1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf. 2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 20, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 18 og 19, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 y, kan producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner,

UDKAST

vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, eller batterier i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark, hvorefter repræsentanten indtræder i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte nærmere regler i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Forpligtelserne efter blandt andet lovens § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, kan ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning (producentansvarsorganisation).

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af blandt andet § 9 p, stk. 10-13, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning (producentansvarsorganisation), hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler herom i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af engangsemballage og af drikkevarer og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, og helt eller delvis oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 10-13, gennem deltagelse i en kollektiv ordning (producentansvarsorganisation). Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, der forpligter producenter af engangsemballage til at opfylde deres producentansvarsforpligtelser efter § 9 p, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Ifølge § 9 z, stk. 5, kan miljøministeren fastsætte regler for de kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer), herunder om, 1) at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, 2) at de kollektive ordninger skal graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører efter nærmere fastsatte kriterier, og 3) de kollektive ordningers organisering. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler herom i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Miljøministeren kan efter miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 6, fastsætte regler om, 1) at den kollektive ordning (producentansvarsorganisationen) stiller en passende sikkerhed, jf. § 9 a, stk. 3, på vegne af producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning og 2) at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed, jf. § 9 a, stk. 3, ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning

UDKAST

(producentansvarsorganisation), der repræsenterer en passende sikkerhed. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler herom i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, at miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter, importører, repræsentanter og kollektive ordninger, om, at producenter og importører af bl.a. emballage og af drikkevarebeholdere, drikkebægre og deres repræsentanter og kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer) har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om bl.a. videregivelse af oplysninger fra producentregisteret og om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger forbundet med tilsyn. Bemyndigelsen er benyttet til at fastsætte regler herom i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, at miljøministeren til en privat organisation kan henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger efter bl.a. § 9 p, stk. 6 og 8, vurdere om forpligtelsen for producenter af emballage til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald er opfyldt, vurdere om der er stillet passende sikkerhed, oprette og drive et producentregister og herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, der er omfattet m.v. Det følger endvidere af bestemmelsen, at ministeren udpeger formanden for bestyrelsen for organisationen, udpeger den øvrige bestyrelse og godkender vedtægter og retningslinjer, og at ministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af den private organisations omkostninger ved administration og kontrol. Bemyndigelsen i § 9 ø, stk. 1 og 4, er benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 å kan miljøministeren meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til bl.a. § 9 p, stk. 1. Det følger af bestemmelsen, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til bl.a. § 9 p, stk. 1 og 11-13. Endvidere følger det af bestemmelsen, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter af bl.a. emballage, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Ministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske. Bemyndigelsen i § 9 å, stk. 2 og 3, er benyttet til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen og i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

UDKAST

Den EU-retlige regulering af det udvidede producentansvar for emballage består i dag af to direktiver, emballagedirektivet og affaldsdirektivet. Emballageforordningen trådte i kraft den 11. februar 2025. Emballageforordningen erstatter emballagedirektivet fra 1994 og henviser samtidigt til affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Forordningen finder anvendelse fra den 12. august 2026.

Bestemmelser om producentregister og udvidet producentansvar findes i emballageforordningens kapitel VIII, afdeling 3.

Det følger af emballageforordningens artikel 45, stk. 1, at producenter har udvidet producentansvar i henhold til de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i affaldsdirektivet og med forordningens afdeling 3 for emballage, herunder emballage til emballerede produkter, som de for første gang gør tilgængelige på en medlemsstats område, eller som de udpakker uden at være slutbrugere.

Producenter defineres i forordningens artikel 3, stk. 1, nr. 15, der er umiddelbar anvendelig.

Udover de omkostninger, som producenterne i forvejen er forpligtede til at dække i medfør af artikel 8 a, stk. 4, litra a i affaldsdirektivet, forpligtes producenter med emballageforordningens artikel 45, stk. 2, til at finansiere omkostninger ved mærkninger af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald samt omkostninger ved gennemførelse af visse undersøgelser af indsamlet blandet kommunalt affald.

Det følger af emballageforordningens artikel 46, at producenter kan overdrage det til en producentansvarsorganisation (kollektiv ordning), at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, og at medlemsstaterne kan gøre det obligatorisk at overdrage opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar til en producentansvarsorganisation.

Emballageforordningens artikel 47 stiller krav til producenter og producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) om godkendelse af deres opfyldelse af udvidet producentansvar fra den kompetente myndighed. Godkendelsen skal bl.a. sikre, at affaldsdirektivets krav til udvidede producentansvarsordninger i artikel 8 a, stk. 3, litra a-d, er opfyldt, at de foranstaltninger, der er truffet eller betalt af producenten eller producentansvarsorganisationen, er tilstrækkelige til, at alt emballageaffald kan returneres og affaldshåndteres i overensstemmelse med artikel 48, stk. 1 og 5, og artikel 50 gratis for forbrugere med en hyppighed, der står i forhold til det dækkede område og den dækkede mængde emballageaffald med hensyn til mængden og typerne af emballage. Godkendelsen skal endvidere sikre, at de nødvendige ordninger, herunder foreløbige aftaler, med henblik herpå er indgået med distributører, offentlige myndigheder eller tredjeparter, der håndterer

UDKAST

affald på deres vegne, at den nødvendige sorterings- og genanvendelseskapacitet er til rådighed og at forordningens krav om genanvendt emballage i artikel 6 er opfyldt. Krav og nærmere bestemmelser om godkendelsesproceduren skal fastsættes nationalt. Der stilles ligeledes med forordningens artikel 47 krav om, at producenter eller producentansvarsorganisationer skal stille en garanti, der skal dække omkostningerne ved affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skylder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.

Det følger af emballageforordningens artikel 44, at hver medlemsstat inden for 18 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den første gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 44, stk. 14, opretter et nationalt register, som skal benyttes til at overvåge, at producenter opfylder kravene i forordningens kapitel VIII om håndtering af emballage og emballageaffald. Bestemmelsen fastsætter krav til registret, herunder til hvilke oplysninger, der skal afgives, og forpligter producenter eller disses bemyndigede repræsentanter til at lade sig registrere. Producenter, som tilgængeliggør mindre end 10 tons emballage årligt på en medlemsstats område, vil være underlagt lempeligere indberetningskrav. Kommissionen er forpligtet til senest den 12. februar 2026 at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger et format for registrering i og indberetning til registret og præciserer detaljeringsgraden af data, der skal fremlægges, og de emballagetyper og materialekategorier, som skal omfattes af de indgivne oplysninger.

3.1.2. Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelser om det udvidede producentansvar for emballage, er efter gældende ret reguleret i miljøbeskyttelseslovens § 9 p og udmøntet i emballagebekendtgørelsen samt pantbekendtgørelsen, men vil fra den 12. august 2026 delvist være reguleret i kapitel VIII, afdeling 3, i emballageforordningen.

Da forordninger efter EUF-traktaten artikel 288 er umiddelbart anvendelige i medlemsstaterne og som udgangspunkt ikke må gennemføres i national ret, er det Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at ophæve visse bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 p med virkning fra den 12. august 2026, hvor forordningen vil finde anvendelse.

Med lovforslaget foreslås det derfor bl.a. at nyaffatte, ophæve og ændre bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 p vedrørende udvidet producentansvar for emballage.

Producentdefinitionen i forordningens artikel 3, stk. 1, nr. 15, er i stort omfang i overensstemmelse med den hidtidige danske producentdefinition. Dog kan ny slutbrugerdefinition i forordningens artikel 3, stk. 1, nr. 23, og en ny udpakkerregel i artikel 3, stk. 1, nr. 15, litra e, medføre, at producentansvaret fra 12. august 2026 i visse tilfælde flyttes fra en producent til en anden.

UDKAST

Det lægges med lovforslaget op til at bevare de bestemmelser, der giver mulighed for at implementere affaldsdirektivets minimumskrav til det udvidede producentansvar, i det omfang forordningen alene henviser til affaldsdirektivet og ikke forpligter producenterne direkte.

Der lægges med forslaget generelt op til at bibeholde emballage i de gældende fælles bemyndigelsesbestemmelser for udvidede producentansvar på trods af, at krav i emballageforordningen er umiddelbart anvendelige, da bestemmelserne også efter forordningen finder anvendelse, kan være relevante for producentansvar for engangsplastprodukter, herunder for krav til emballage i engangsplastdirektivet, jf. henvisningen til § 9 p-reglerne i § 9 s, stk. 2. Generelt gælder, at bemyndigelsesbestemmelser vil skulle fortolkes i overensstemmelse med emballageforordningen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det ikke længere vil være muligt at opretholde den nationale regulering af bemyndigede repræsentanter i miljøbeskyttelseslovens § 9 y, og reguleringen af kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer) i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, for så vidt angår emballageproducentansvaret, da områderne i hovedtræk vil blive reguleret af bestemmelser i emballageforordningen, der er umiddelbart anvendelige og således ikke må gennemføres i national ret, jf. ovenfor. Der kan dog fortsat være behov for at udnævne bemyndigede repræsentanter i det udvidede producentansvar for engangsplast, herunder for emballage af engangsplast, hvorfor denne mulighed bibeholdes i den nationale regulering.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 9 z, stk. 2, vil som følge af forordningens umiddelbare anvendelighed ikke kunne anvendes til at fastsætte regler om deltagelse i kollektive ordninger for emballageproducenter. Bestemmelsens henvisning til regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-13, kan dog fortsat være relevant for det udvidede producentansvar i relation til engangsplastdirektivet. Bemyndigelsesbestemmelserne i § 9 z, stk. 3-9, hvorefter miljøministeren bl.a. kan fastsætte regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning (producentansvarsorganisation), regler for de kollektive ordninger, krav om sikkerhedsstillelse, oplysningspligt, egenkontrol, miljøgraduering af finansielle bidrag m.v., og som til dels er en implementering af affaldsdirektivets minimumskrav, og hvor kravene ikke samtidigt fremgår af forordningen som umiddelbart anvendelige, bibeholdes.

Øvrige supplerende bestemmelser om det udvidede producentansvar for emballage, herunder om bemyndigede repræsentanter, producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), garantistillelse og godkendelsesproceduren, der skal sikre at producenter og producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) opfylder deres forpligtelser i overensstemmelse med forordningens artikel 47, vil kunne fastsættes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 13 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 24.

3.2. Krav om etablering af nationale pant- og retursystemer og indsamlingsordninger

UDKAST

3.2.1. Gældende ret

Som en undtagelse til hovedreglen om den kommunale indsamlingspligt for emballageaffald fra husholdninger og reglerne for genanvendeligt erhvervsemballageaffald er der oprettet et særligt pant- og retursystem, som er reguleret i miljøbeskyttelseslovens kapitel 2 b om pant- og rabatordninger og pantbekendtgørelsen. Dette system har i sin nuværende form eksisteret siden 2002 og er afgrænset til at omfatte visse typer drikkevareemballager. De gældende regler om pant- og retursystemet indebærer, at producenter og importører af pantbelagte drikkevareemballager, er omfattet af krav om obligatorisk tilmelding til Dansk Retursystem A/S, som driver pant- og retursystemet. Derved opfyldes producentansvarsforpligtelserne for de pågældende engangsemballagetyper.

Ministeren kan efter miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 1, fastsætte regler om bl.a. pantordninger for bestemte emballagetyper.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 2, at ministeren til gennemførelse af de i stk. 1 nævnte pantordninger, kan fastsætte regler om: 1) pantets eller rabattens størrelse, 2) mærkning af de af ordningen omfattede produkter, varer eller emballager, herunder producenters, importørers og forhandlers m.v. pligt til at mærke produkterne m.v. forud for markedsføring, udlevering eller salg, 3) pligt for producenter, importører og forhandlere m.v. af de af pantordningerne omfattede produkter, varer eller emballager til at være tilsluttet pantordningerne, herunder pligt til at tilmelde produkterne, varerne eller emballagerne til den relevante pantordning forud for import med henblik på videresalg samt pligt til at modtage og opbevare de pantbærende produkter m.v. samt refundere pant for disse ved returnering, 4) pligt for forhandlere m.v., producenter og importører til at give myndighederne enhver oplysning, eventuelt i en bestemt form, og få rigtigheden af oplysningerne bekræftet af revisor til brug for administrationen og kontrollen af pant- og returordningen og 5) pligt for producenter og importører til at stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer, herunder om beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse og frigivelse af sikkerhedsstillelse og om, at visse producenter og importører ikke skal stille sikkerhed.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om, at administrationen og kontrollen med de i stk. 1 og 2 nævnte ordninger helt eller delvist skal overlades til forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende emballager eller til disses organisationer, foreninger eller selskaber, når der ved en sådan ordning kan sikres en effektiv og miljømæssig betryggende indsamling med henblik på genbrug eller affaldsbehandling. Ministeren kan i den forbindelse bestemme, at ét selskab m.v. skal have eneret til at forestå administrationen og kontrollen af ordningen.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 a, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om driften, administrationen og kontrollen med pant- og returordninger, der er henlagt til et selskab m.v. i

UDKAST

henhold til § 9, stk. 3. Yderligere regler samt bemyndigelse til at fastsætte regler om pant- og retursystemet og herunder om håndhævelse, ikke indløst pant, ophør af et selskabs administration og eneret, klage over afgørelser samt om fratagelse af retten til at administrere et pant- og retursystem følger af miljøbeskyttelseslovens §§ 9b-g.

Producenter af emballage skal ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Endvidere fremgår det af miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 9, at miljøministeren fastsætter regler om udnævnelse af bemyndigede repræsentanter for producenter, som er etableret i Danmark, og som sælger emballager af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten ikke er etableret. For nærmere om gældende ret for det udvidede producentansvar for emballager, se punkt 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger ovenfor.

Bemyndigelsesbestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven § 9, stk. 1-3, § 9 a og § 9 p, stk. 9, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 606 af 23. maj 2025 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer (pantbekendtgørelsen).

Det følger af pantbekendtgørelsens § 3, at enhver, som markedsfører drikkevarer i emballager omfattet af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, her i landet, ved markedsføring skal opkræve pant for emballagen. Pantbekendtgørelsen indeholder endvidere en række forpligtelser, herunder en tilbagetagningspligt af den markedsførte emballage og pligt til udbetaling af den til enhver tid gældende pant, tilmeldingspligt til Dansk Retursystem A/S, krav om betaling af pant og gebyrer til Dansk Retursystem A/S, indberetningspligt af markedsførte mængder, Dansk Retursystem A/S indsamlingspligt og optælling af engangsemballage, Dansk Retursystem A/S pligt til udbetaling af pant for engangsemballager, m.v.

Emballagedirektivet medfører, at der fra 31. december 2024 skal indføres et udvidet producentansvar for al emballage og emballageaffald i Danmark i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i affaldsdirektivet, hvorved producenterne pålægges ansvaret for håndtering af emballage og emballageaffald, samt de økonomiske omkostninger herved. For nærmere om gældende ret, se punkt 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger ovenfor.

Emballagedirektivet regulerer ikke pant- og retursystemer, producentregistre eller kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer) men forpligter derimod, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra a, medlemsstaterne til nøje at fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører, herunder producenter af pantbelagt emballage, der markedsfører produkter i medlemsstaten og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på disses vegne. Med organisationer, der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter, skal

UDKAST

forstås kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer). For nærmere om gældende ret, se punkt 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger ovenfor.

Emballageforordningen er umiddelbart anvendelig, og forordningens artikel 45 indeholder et krav om, at producenter har udvidet producentansvar i henhold til de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i affaldsdirektivet og med forordningens afdeling for emballage, herunder emballage til emballerede produkter, som de for første gang gør tilgængelige på en medlemsstats område, eller som de udpakker uden at være slutbrugere i henhold til emballageforordningens artikel 45, stk. 1. For nærmere om forordningens regler om udvidet producentansvar i artikel 44-47, se pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger ovenfor.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 50, stk. 1, at senest den 1. januar 2029 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre særskilt indsamling af mindst 90 pct. pr. år i vægt af følgende emballageformater, der for første gang gøres tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat i et givet kalenderår: a) engangsplastflasker til drikkevarer med en kapacitet på op til tre liter, og b) engangsmetalbeholdere til drikkevarer med en kapacitet på op til tre liter.

Ifølge emballageforordningens artikel 50, stk. 2, medlemsstaterne for at nå målene i stk. 1 træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der indføres pant- og retursystemer for de relevante emballageformater, der er omhandlet i stk. 1, og at der opkræves pant på salgsstedet. Det gælder dog, jf. artikel 50, stk. 4, ikke for emballage til visse vinavlsprodukter og aromatiserede vinavlsprodukter, visse produkter svarende til vinavlsprodukter og aromatiserede vinavlsprodukter, visse alkoholbaserede spiritusholdige drikkevarer og mælk og visse mejeriprodukter. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fritage engangsplastflasker til drikkevarer og engangsmetalbeholdere til drikkevarer med en kapacitet på mindre end 0,1 liter fra deltagelse i pant- og retursystemer, hvis en sådan deltagelse ikke er teknisk mulig.

Medlemsstaterne kan efter emballageforordningens artikel 50, stk. 3, uanset stk. 2, fritage erhvervsdrivende i HORECA-sektoren fra at opkræve pant, hvis følgende betingelser er opfyldt: a) den pantbærende emballage åbnes på salgsstedet b) produktet indtages på salgsstedet, og c) den tomme pantbærende emballage returneres på stedet.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 50, stk. 8, at medlemsstaterne bestræber sig på at indføre og opretholde pant- og retursystemer, navnlig for engangsglasflasker til drikkevarer og drikkevarekartoner. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at pant- og retursystemer for engangsemballageformater, navnlig for engangsglasflasker til drikkevarer, også er tilgængelige for genbrugsemballage, hvis det er teknisk og økonomisk muligt.

UDKAST

Det følger af emballageforordningens artikel 50, stk. 9, at en medlemsstat under overholdelse af de almindelige bestemmelser i EUF-traktaten, og idet medlemsstaten handler i overensstemmelse med denne forordning, kan vedtage bestemmelser, som er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i denne artikel, såsom mulighed for at medtage emballage, der er anført i stk. 4, og emballage til andre produkter eller fremstillet af andre materialer.

Medlemsstaterne sikrer ifølge emballageforordningens artikel 50, stk. 10, at retursteder og -muligheder for genbrugsemballage med et formål og format svarende til dem, der etableres i henhold til stk. 1, er lige så let tilgængelige for slutbrugere, som retursteder og -muligheder er til at returnere engangsemballage til et pant- og retursystem.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 50, stk. 11, at medlemsstaterne senest den 1. januar 2029 sikrer, at som minimum de pant- og retursystemer, der er indført i henhold til denne artikels stk. 2 efter denne forordnings ikrafttræden, opfylder minimumskravene i bilag X. Minimumskravene i bilag X finder ikke anvendelse på pant- og retursystemer, der er indført inden denne forordnings ikrafttræden, og som opfylder det mål på 90 pct., der er fastsat i denne artikels stk. 1, senest den 1. januar 2029. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at eksisterende pant- og retursystemer til engangsemballage opfylder minimumskravene i bilag X, når de første gang tages op til revision. Hvis målet på 90 pct. ikke er nået senest den 1. januar 2029, skal eksisterende pant- og retursystemer til engangsemballage opfylde minimumskravene i bilag X senest den 1. januar 2035.

3.2.2. Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelserne om pant- og retursystemer for drikkevareemballager og det udvidede producentansvar for drikkevareemballager, omfattet af pant- og retursystemet, er reguleret i miljøbeskyttelsesloven og pantbekendtgørelsen, men vil fra den 12. august 2026 være reguleret gennem umiddelbart anvendelige bestemmelser i kapitel VIII, afdeling 3-4, i emballageforordningen, i miljøbeskyttelsesloven og i pantbekendtgørelsen.

Med affaldsdirektivets definition af producentansvarsordninger vurderes det, at pant- og retursystemet er en udvidet producentansvarsordning. Pant- og retursystemet skal således også overholde affaldsdirektivets minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at de gældende regler for pant- og retursystemet allerede i dag sikrer, at minimumskravene efterleves for engangsemballager, hvorfor der ikke er behov for regelændringer i den henseende. Dog vil nye krav i emballageforordningen medføre behov for fastsættelse af regler i bekendtgørelse, herunder om godkendelse af opfyldelse af det udvidede producentansvar. De gældende regler betyder, at producenter af visse drikkevareemballager er omfattet af en tilmeldingspligt til Dansk Retursystem A/S, som varetager driften af pant- og retursystemet. De gældende regler indebærer også, at disse producenter ikke har og ikke får mulighed for at lade deres

UDKAST

forpligtelser være båret af andre end Dansk Retursystem A/S. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det ikke er i strid med affaldsdirektivets minimumskrav eller emballageforordningens krav om udvidet producentansvar for emballage i medlemsstaterne, at der i Danmark vil være parallelle ordninger for udvidet producentansvar for emballage, som producenter ikke kan vælge frit imellem.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at Dansk Retursystem A/S er en producentansvarsorganisation (kollektiv ordning), hvilket betyder, at de er forpligtede til at efterleve emballageforordningens krav til producentansvarsorganisationer, herunder kravene i artikel 44-47.

Forordninger gælder ifølge EUF- traktaten artikel 288 umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Dele af emballageforordningens artikel 50 kræver dog national gennemførelse, da bestemmelsen stiller krav om, at den enkelte medlemsstat skal vedtage gennemførelsesforanstaltninger. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at de gældende regler for pant- og retursystemet allerede i dag sikrer, at forordningens krav om at indføre pant- og retursystemer for visse drikkevareemballager og sikre, at der opkræves pant ved salgsstedet, efterleves, men at tilpasning af pantbekendtgørelsen er nødvendig for at sikre overensstemmelse med emballageforordningens artikel 50, stk. 1, 2 og 4.

Miljø- og ligestillingsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at ændre overskriften således, at det tydeliggøres, at miljøbeskyttelseslovens kapitel 2 b om pantordninger for drikkevareemballage udgør supplerende regler til emballageforordningen, for at sikre klarhed om reglernes EU-retlige ophæng.

Det foreslås, at der fastsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 13 b, stk. 1, der skal sikre, at miljøministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og anvende emballageforordning med senere ændringer og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf. Miljø- og ligestillingsministeriet vurderer, at der på sigt kan være behov for at tilpasse pantbekendtgørelsens regler yderligere for at sikre efterlevelse af emballageforordningens regler, herunder en tilpasning af reglerne i pantbekendtgørelsen, for at sikre overensstemmelse med forordningens minimumskrav til pant- og retursystemer.

For at være i overensstemmelse med emballageforordningens regler om godkendelse af opfyldelse af det udvidede producentansvar for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) er det nødvendigt fastsætte administrative og proceduremæssige regler herfor. Dette sker ved at fastsætte krav og nærmere bestemmelser om godkendelsesproceduren hertil, herunder for Dansk Retursystem A/S. Det foreslås, at der fastsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i § 13 b, stk. 1, der sikrer, at ministeren kan fastsætte regler og iværksætter foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre

UDKAST

og anvende emballageforordning med senere ændringer og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf, for at sikre korrekt efterlevelse af emballageforordningens artikel 40, 46 og 47. For nærmere om ordningen, se punkt 3.1.1 og 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der fastsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 13 b, stk. 2, der skal sikre, at miljøministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende ordninger, som det i medfør af emballageforordningen er frivilligt for medlemslandene at iværksætte. Miljø- og ligestillingsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at supplere de gældende bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens kapitel 2 b, hvis regeringen på sigt skulle ønske at fastsætte mere vidtgående krav til pant- og retursystemer, herunder krav om at medtage andre emballager i overensstemmelse med emballageforordningens artikel 50, stk. 9.

Emballageforordningens artikel 44 forpligter medlemsstaterne til at oprette et nationalt producentregister. Udgangspunktet i emballageforordningens artikel 44 er, at hvis en producent er medlem af en producentansvarsorganisation (kollektiv ordning) er det producentansvarsorganisationen der opfylder registreringsforpligtelsen, medmindre andet er angivet af en medlemsstat. Den nærmere udmøntning vil fremgå af bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede § 13 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 24.

Det foreslås, at der fastsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 13 b, stk. 3, der skal sikre, at miljøministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger om fravigelse af regler i emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i det omfang, den pågældende EU-retsakt indeholder mulighed hertil. Miljø- og ligestillingsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at supplere de gældende bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelsesloven for at sikre, at undtagelsesmulighederne i artikel 50, stk. 3 og 4 kan finde anvendelse. Generelt vil den foreslåede stk. 3 kunne anvendes som opsamlingsbestemmelse for reglerne om bl.a. pant og udvidet producentansvar.

3.3. Udpegning af kompetente myndigheder, tilsyn og sanktion for overtrædelse af emballageforordningen

3.3.1. Gældende ret

Det udvidede producentansvar for emballage indebærer en række administrative opgaver, som er henlagt til Miljøstyrelsen. Det indebærer bl.a., at Miljøstyrelsen skal gennemføre oplysningstiltag, behandle klager over afgørelser, opkræve gebyrer og udarbejde analyser angående

UDKAST

omkostningseffektivitet. De administrative opgaver er finansieret via gebyrer fra producenterne, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 18. Miljøstyrelsen er desuden kompetent myndighed for så vidt angår tilsyn med, at producenter og deres repræsentanter er tilmeldt producentregistret og indgiver korrekte oplysninger hertil. Denne opgave er ligeledes gebyrfinansieret, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 5, 1. pkt.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 6, at miljøministeren bl.a. kan henlægge kompetencen til en privat organisation, til at oprette og drive et producentregister. Bemyndigelsen er udmøntet i emballagebekendtgørelsen ved at henlægge kompetence til Dansk Producentansvar. De administrative opgaver, der er henlagt til Dansk Producentansvar, indebærer bl.a., at Dansk Producentansvar skal oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter, der er omfattet af reglerne om udvidet producentansvar for emballage, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 6. Dansk Producentansvar er desuden tillagt kompetencen til at beregne og træffe afgørelser om tildelinger efter miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1. Dansk Producentansvars omkostninger til varetagelse af de administrative opgaver, er gebyrfinansieret, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 4.

Miljøministeren kan efter miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 2, 1. pkt., fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducenternes regning. Regler herom er fastsat i emballagebekendtgørelsen. Med det udvidede producentansvar for emballage skal kommunalbestyrelsen opkræve gebyrer hos producenter eller disses kollektive ordninger for de dele af håndteringen af emballageaffald, som kommunalbestyrelsen varetager på vegne af producenter eller disses kollektive ordninger (såkaldte ”producentgebyrer”), jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15. For nærmere om gældende ret for det udvidede producentansvar for emballager, se punkt 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger ovenfor.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 13, at miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Miljøministeren kan efter miljøbeskyttelseslovens § 67 bestemme, at tilsyn og overvågning af miljøtilstanden i visse tilfælde skal udføres af andre myndigheder.

I det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, fastsætter miljøministeren efter miljøbeskyttelseslovens § 79 e, stk. 1, regler om tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelser og -beføjelse. Det følger endvidere af miljøbeskyttelseslovens § 79 e, stk. 2, at miljøministeren, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale

UDKAST

forpligtelser, fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold på en onlinegrænseflade, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde. Bemyndigelsesbestemmelserne angående tilsyn og afholdelse af omkostninger forbundet hermed er udmøntet i emballagebekendtgørelsen.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 48 d, stk. 2, kan miljøministeren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om opgaver med analyser og overvågning af gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som Forsyningstilsynet skal varetage. De nærmere regler om henlæggelse af kompetence til at overvåge og analysere producentgebyrerne til Forsyningstilsynet er udmøntet i emballagebekendtgørelsen. Reglerne indebærer bl.a., at Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør en årlig rapport om udviklingen i de kommunale gebyrer.

Efter gældende ret er kompetencen til at føre tilsyn med overholdelse af forpligtelser efter emballagebekendtgørelsen henlagt til Miljøstyrelsen, og Forsyningstilsynet overvåger og analyserer kommunalbestyrelsens fastsatte gebyrer.

Som en undtagelse til hovedreglen om den kommunale indsamlingspligt for emballageaffald fra husholdninger og reglerne for genanvendeligt erhvervsemballageaffald er der oprettet et særligt pant- og retursystem, som er reguleret i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 - 9 i og i pantbekendtgørelsen. Dette system har i sin nuværende form eksisteret siden 2002 og er afgrænset til kun at omfatte visse drikkevareemballager. De gældende regler om pant- og retursystemet indebærer, at producenter og importører af de drikkevareemballager, der er omfattet af pantbekendtgørelsens anvendelsesområde, er omfattet af krav om obligatorisk tilmelding til Dansk Retursystem A/S, som driver pant- og retursystemet. Derved opfyldes producentansvarsforpligtelserne for de pågældende emballagetyper.

I medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 3, har ministeren bl.a. beføjelse til at fastsætte regler om, at administrationen og kontrollen med de i § 9, stk. 1 og stk. 2, nævnte pantordninger helt eller delvist skal overlades til private organisationer, når der ved en sådan ordning sikres en effektiv og miljømæssig betryggende indsamling med henblik på genbrug og affaldsbehandling. For nærmere om gældende ret for pant- og retursystemet, se punkt 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger ovenfor.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 1, at miljøministeren kan fastsætte de nødvendige regler for anvendelse her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov i henhold til § 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, hvilke myndigheder der skal administrere forordningerne.

UDKAST

Ministeren kan efter miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 2, fastsætte regler om betaling af gebyrer, herunder om forrentning.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 3, at tilsyn med overholdelse af forordninger udøves af kommunalbestyrelsen og ministeren i henhold til § 65 og § 66, medmindre ministeren bestemmer, at tilsynet skal udøves af andre myndigheder. Ved udførelse af tilsyn har myndighederne de tilsynsforpligtelser og tilsynsbeføjelser, som fremgår af kapitel 9 og §§ 85-87.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 4, at ved afgørelser med hjemmel i forordninger eller regler, der er udstedt efter stk. 1, finder de i kapitel 11 og kapitel 12 fastsatte bestemmelser anvendelse, for så vidt angår klageadgang og søgsmål.

Overtrædelse af bestemmelser fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 2, straffes jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, nr. 12, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, med bøde.

Overtrædelse af regler om udvidet producentansvar for emballage er sanktioneret efter emballagebekendtgørelsen og pantbekendtgørelsen med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3. En producent eller kollektiv ordning (producentansvarsorganisation) straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, bl.a. for at have tilgængeliggjort emballage uden registrering i producentregistret. Det er endvidere strafpålagt ikke at indberette oplysninger om tilgængeliggjorte mængder af emballage, undlade at tilbagetage genbrugsemballage i tilbagetagningsordninger og at undlade at stille sikkerhed.

Straffen kan stige til fængsel i op til 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis den medfører skade på miljøet, indebærer fare, eller medfører – eller har til formål at medføre – en økonomisk fordel. Derudover kan selskaber drages til ansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Emballageforordningen indeholder en række bestemmelser, der retter sig mod de nationale myndigheder, uden nærmere at angive, hvilke myndigheder der er ansvarlige for opgaverne. Det gælder f.eks. opgaver vedrørende markedsovervågning, godkendelse og tilsyn med producentansvarsordninger, verificering af data, sagsbehandling vedrørende undtagelser samt koordination med Kommissionen og andre medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at udpege én eller flere kompetente myndigheder til at varetage disse opgaver.

Det følger af emballageforordningens artikel 40, stk. 1, at medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der skal have ansvaret for gennemførelse og håndhævelse af de forpligtelser, der er fastsat i forordningens kapitel VIII og i artikel 6, stk. 10, artikel 29, stk. 1-7 og 9, og artikel 30-34. Det følger endvidere af emballageforordningens artikel 40, stk. 2, at,

UDKAST

medlemsstaterne fastsætter nærmere bestemmelser om den eller de kompetente myndigheders organisation og drift, herunder administrative og proceduremæssige regler for: a) registrering af producenter i overensstemmelse med artikel 44, b) tilrettelæggelse og overvågning af indberetningskravene i henhold til artikel 44, stk. 7 og 8, c) tilsyn med gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 45, d) godkendelse af opfyldelse af udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 47 og e) tilrådhedsstilling af oplysninger i overensstemmelse med artikel 56.

Emballageforordningen pålægger således medlemsstaterne at udpege en eller flere kompetente myndigheder, der skal have ansvaret for gennemførelse og håndhævelse af en række af forordningens forpligtelser, og at fastsætte nærmere bestemmelser om den eller disse myndigheders organisation og drift, herunder administrative og proceduremæssige regler for en række forhold i henhold til forordningens artikel 40.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 44, stk. 7, at en producent eller, hvis det er relevant, en producents bemyndigede repræsentant for udvidet producentansvar eller producentansvarsorganisationen som fastsat i national ret i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3 senest den 1. juni for hvert fulde forudgående kalenderår indgiver de oplysninger, der er anført i bilag IX, del B, punkt 1, til den kompetente myndighed med ansvar for registret. Medlemsstaterne kan kræve, at de oplysninger, der indgives i henhold til dette stykke, revideres og certificeres af uafhængige revisorer under tilsyn af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, på grundlag af eventuelle nationale standarder.

Medlemsstaterne skal ifølge emballageforordningens artikel 56 indberette visse data til Kommissionen for hvert kalenderår, herunder data om gennemførelse af det årlige forbrug af visse plastbæreposer pr. indbygger, særskilt indsamlingsrate for emballage omfattet af forpligtelsen til at indføre pant- og retursystemer, mængden af emballage der for første gang er tilgængeliggjort eller udpakket på medlemsstatens område, mængden af indsamlet emballageaffald og mængden af genanvendt emballageaffald m.v.

Det følger bl.a. af emballageforordningens artikel 46, stk. 2, at medlemsstaterne udpeger en uafhængig tredjepart til at føre tilsyn med producentansvarsorganisationernes opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på en koordineret måde eller overdrager dette tilsyn til den kompetente myndighed.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 68, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningens bestemmelser. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. Eftersom emballageforordningen ikke selv fastsætter straffebestemmelser, er det nødvendigt at gennemføre sådanne regler i national lovgivning. Det gælder f.eks. overtrædelser af pligten til at registrere sig

UDKAST

som producent, til at mærke emballage korrekt eller til at indsende data om markedsførte emballagemængder.

Ifølge emballageforordningens artikel 58, stk. 9, sikrer medlemsstaterne, at emballage, der udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed, trækkes tilbage fra deres marked, eller at der uden ophold træffes andre passende restriktive foranstaltninger over for den pågældende emballage eller fabrikant.

3.3.2. Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På trods af, at emballageforordningen ifølge EUF- traktaten artikel 288 er umiddelbart anvendelig i medlemsstaterne og således som udgangspunkt ikke må gennemføres i national ret, kræver forordningen fastsættelse af nationale supplerende bestemmelser, og herunder fastsættelse af regler om udpegning af kompetent myndighed.

Der ændres med dette lovforslag ikke ved, at kompetencen til at føre tilsyn med overholdelse af forpligtelser efter emballagebekendtgørelsen er henlagt til Miljøstyrelsen, eller at Forsyningstilsynet overvåger og analyserer kommunalbestyrelsens fastsatte gebyrer.

Lovforslaget ændrer heller ikke på, at Dansk Producentansvar har fået henlagt kompetence til at oprette og drive et digitalt producentregister, jf. emballagebekendtgørelsen, eller at Dansk Retursystem har fået henlagt kompetence til at drive det eksisterende pant- og retursystem, jf. pantbekendtgørelsen. Eller at myndigheder, herunder Miljøstyrelsen, kan få henlagt kompetence.

Dog indeholder emballageforordningen en række administrative og tekniske funktioner, som Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer kan varetages effektivt af private aktører med den fornødne faglige ekspertise. Det kan eksempelvis dreje sig om registrering, kontrol, indberetning eller certificering i relation til producentansvar. De gældende bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 89 a udgør imidlertid ikke tilstrækkelig hjemmel, til at fastsætte de nødvendige regler om henlæggelse af kompetence til private organisationer, hvorfor det foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse § 13 b, stk. 4. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 13 b, stk. 4, skal anvendes som opsamlingsbestemmelse til miljøbeskyttelseslovens § 89 a, hvorefter kan der fastsættes regler om, hvilke myndigheder der skal administrere forordninger og udøve tilsyn. Med den nye bemyndigelsesbestemmelse sikres der hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser i forbindelse med administration, drift og kontrol med en ordning fastsat efter stk. 1-3 til en privat organisation, herunder regler om udpegning af organisationens bestyrelsesmedlemmer. Ved privat organisation forstås eksempelvis selskaber, foreninger, interessentskaber og andre juridiske personer. Den private organisation forudsættes oprettet som en nonprofitorganisation. I øvrigt foreslås det, at der indsættes en ny § 13 b, stk. 5, der indeholder hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om gebyrer til

UDKAST

dækning af myndigheders og private organisationers omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, således at ministeren vil kunne fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndigheders og private organisationers faktiske omkostninger ved administrationen af reglerne efter emballageforordningen samt delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, herunder faktiske omkostninger i forbindelse med tilsyn.

Det foreslås, at ministeren bl.a. vil kunne fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser til private organisationer vedrørende behandling af ansøgninger, administration af tildelingsordninger, afgørelseskompetence, meddelelse af påbud, kontrol og tilsyn, indhentelse og videregivelse af oplysninger, opkrævning af gebyrer m.v., der er nødvendige for at gennemføre eller anvende emballageforordningen, eller som er nødvendige for at gennemføre eller anvende ordninger, som det i medfør af emballageforordningen er frivilligt for medlemslandene at iværksætte.

I almindelighed bør der udvises tilbageholdenhed med henlæggelse af kompetence til en privat organisation. De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved kompetencehenlæggelsen vil imidlertid søges imødegået ved, at ministeren i henhold til forvaltningslovens § 1, stk. 2, efter forhandling med justitsministeren vil kunne fastsætte regler om, at forvaltningsloven finder anvendelse for den private organisation. Herudover vil offentlighedsloven, med undtagelse af lovens §§ 11 og 12 og §§ 15-17, finde anvendelse i det omfang, at der henlægges afgørelseskompetence til den private organisation jf. offentlighedslovens § 5, stk. 1.

De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved henlæggelse af opgaver til private organisationer påtænkes i øvrigt imødegået ved, at ministeren vil føre tilsyn med de private organisationer.

Det er hensigten, at de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven om udvidet producentansvar, pant og det foreslåede § 13 b skal supplere hinanden med hensyn til hjemmelsgrundlaget således at den foreslåede bemyndigelse i § 13 b generelt vil skulle anvendes som opsamlingsbestemmelse.

I relation til den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 89 a, vil den foreslåede bestemmelse § 13 b skulle anvendes som særregel ved fastsættelse af regler og iværksættelse af foranstaltninger, der er omfattet af emballageforordningens anvendelsesområde.

Det er miljø- og ligestillingsministeriets vurdering, at de gældende sanktionsbestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 110 allerede i dag sikrer, at emballageforordningens bestemmelser kan sanktioneres i overensstemmelse med forordningens artikel 68.

3.4. Kommissionens delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

3.4.1. Gældende ret

UDKAST

Emballageforordningen indeholder en række bestemmelser, hvorefter EU-Kommissionen bemyndiges til at supplere og gennemføre forordningens regler ved hjælp af henholdsvis delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, jf. artikel 290 og 291 i EUF-traktaten. Disse retsakter udgør en væsentlig del af det samlede reguleringskompleks, idet de udfylder eller specificerer flere af de forpligtelser, som forordningen pålægger producenter, distributører, importører og medlemsstater.

De delegerede retsakter giver Kommissionen hjemmel til at fastlægge nærmere regler på områder, hvor lovgiver har fastsat de overordnede principper i forordningen. Det gælder eksempelvis fastsættelse af kriterier for, hvornår emballage anses for at være genbrugelig eller genanvendelig, krav til design for genanvendelse og opdatering af de tekniske definitioner i bilagene. De delegerede retsakter vil ofte vedrøre tekniske, miljømæssige eller innovationsrelaterede forhold, hvor det er nødvendigt, at Kommissionen løbende kan justere indholdet i takt med den teknologiske udvikling.

Gennemførelsesretsakterne anvendes til at sikre en ensartet anvendelse af forordningen i medlemsstaterne. De vedrører blandt andet fastlæggelse af mærkningssymboler og -formater, fælles registrerings- og indberetningsformater, tekniske mindstekrav til pant- og retursystemer, specifikationer for emballagedata og klassifikation af materialetyper. Disse akter har typisk karakter af tekniske eller proceduremæssige specifikationer, som medlemsstaterne skal efterleve for at sikre, at forordningen anvendes ens i hele EU.

Både delegerede og gennemførelsesretsakter kan have umiddelbar retsvirkning i Danmark og vil i mange tilfælde skulle anvendes uden videre gennemførelse. Det ændrer dog ikke ved, at der i praksis ofte vil være behov for at fastsætte nationale regler, som understøtter den administrative gennemførelse og håndhævelse af retsakterne. Det gælder eksempelvis fastsættelse af sprogkrav og ansvarlig myndighed for mærkning i overensstemmelse med de fælles symboler, bestemmelser om, hvordan virksomheder skal indberette data i overensstemmelse med Kommissionens format, regler om offentliggørelse, kontrol og anvendelse af oplysninger i producentregisteret og de administrative rammer for tilsyn og håndhævelse af forpligtelser fastlagt i de supplerende EU-retsakter.

3.4.2. Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Dette lovforslag indeholder en bred bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte de regler, der er nødvendige til at gennemføre og anvende emballageforordningen og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf. På den måde kan miljøministeren fastsætte de regler, som forordningen eksplicit pålægger medlemsstaterne, eksempelvis kravet om at udpege én eller flere ansvarlige myndigheder og om at indføre effektive sanktioner for overtrædelser af forordningen. Lovforslaget understøtter således forordningens formål

UDKAST

om ensartet anvendelse i hele EU. Bemyndigelsen omfatter endvidere muligheden for at justere gældende bekendtgørelser, fastsætte tekniske standarder og sikre sammenhæng med øvrig miljølovgivning, i takt med at nye retsakter fra Kommissionen træder i kraft.

Lovforslaget indebærer endvidere, at der indsættes hjemmel til at fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende ordninger, som det i medfør af emballageforordningen er frivilligt for medlemslandene at iværksætte. Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne udnytte de muligheder, som emballageforordningen med senere ændringer og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf, giver medlemslandene, for at indføre særlige nationale ordninger, der ikke er obligatoriske.

Med lovforslaget indsættes der i øvrigt hjemmel til at fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger om fravigelse af regler i emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i det omfang, den pågældende EU-retsakt indeholder adgang hertil. Ministeren vil med den foreslåede hjemmel således kunne udnytte eventuelle undtagelses- og fritagelsesmuligheder, der fremgår af emballageforordningen og de dertilhørende retsakter. Dette kan være med til at lette byrderne for erhvervslivet eller tilpasse reglerne til nationale forhold.

3.5. Øvrige supplerende bestemmelser, herunder affaldsreduktionsmål, genbrugsmål, genanvendelsesmål, indsamlingssystemer m.v.

3.5.1. Gældende ret

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 1, at miljøministeren kan fastsætte de nødvendige regler for anvendelse her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov i henhold til § 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, hvilke myndigheder der skal administrere forordningerne.

Det fremgår endvidere af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer, herunder om forrentning.

Af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 3, følger, at tilsyn med overholdelse af forordninger udøves af kommunalbestyrelsen og ministeren i henhold til § 65 og § 66, medmindre ministeren bestemmer, at tilsynet skal udøves af andre myndigheder. Ved udførelse af tilsyn har myndighederne de tilsynsforpligtelser og tilsynsbeføjelser, som fremgår af kapitel 9 og §§ 85-87.

UDKAST

Ved afgørelser med hjemmel i forordninger eller regler, der er udstedt efter stk. 1, finder de i kapitel 11 og kapitel 12 fastsatte bestemmelser anvendelse, for så vidt angår klageadgang og søgsmål. Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 4.

Det følger af emballageforordningens artikel 43, stk. 1, at hver medlemsstat reducerer mængden af genereret emballageaffald pr. indbygger i forhold til mængden af genereret emballageaffald pr. indbygger i 2018 som indberettet til Kommissionen i overensstemmelse med beslutning 2005/270/EF med mindst: a) 5 pct. senest i 2030, b) 10 pct. senest i 2035 og c) 15 pct. senest i 2040. Det følger af forordningens artikel 43, stk. 5, at der skal fastsættes supplerende nationale bestemmelser til forordningen. I tillæg til forordningens foranstaltninger skal der fastsættes supplerende bestemmelser om nationale foranstaltninger i overensstemmelse med de overordnede mål i Unionens affaldspolitik og for at nå målene i denne artikel, der sigter mod at forebygge generering af emballageaffald og minimere emballages miljøpåvirkning. Sådanne foranstaltninger kan omfatte anvendelse af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitament til at anvende affaldshierarkiet såsom de foranstaltninger, der er omhandlet i bilag IV og IVa til affaldsdirektivet, eller andre passende instrumenter og foranstaltninger, herunder incitamenter fastsat via ordninger for udvidet producentansvar, og forpligtelser for producenter eller producentansvarsorganisationer til at vedtage affaldsforebyggelsesplaner. Foranstaltningerne skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende og udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridninger undgås. Sådanne foranstaltninger må ikke føre til et skift til lettere materiale til emballage, der anvendes for at opfylde målet om reduktion af emballageaffald. Endvidere følger det af forordningens artikel 43, stk. 7, at med henblik på stk. 5 kan medlemsstaterne indføre foranstaltninger til forebyggelse af emballageaffald, som overstiger de minimumsmål, der er fastsat i stk. 1, samtidig med at de handler i overensstemmelse med denne forordning.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 29, stk. 6, at fra den 1. januar 2030 sikrer endelige distributører, der gør alkoholholdige og ikkealkoholholdige drikkevarer tilgængelige for forbrugerne på en medlemsstats område, at mindst 10 pct. af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage i et genbrugssystem. Fra den 1. januar 2040 bestræber erhvervsdrivende sig på at gøre mindst 40 pct. af de produkter, der er omhandlet i første afsnit, tilgængelige i genbrugsemballage i et genbrugssystem. Endelige distributører sikrer, at emballerede produkter, der er fremstillet under deres eget mærke, bidrager på et rimeligt og forholdsmæssigt grundlag til opfyldelsen af målene i dette stykke.

Målene finder ifølge forordningens artikel 29, stk. 7, ikke anvendelse på visse drikkevarer, der er meget let fordærlige, visse kategorier af vinavlsprodukter, visse aromatiserede vinprodukter, visse produkter svarende til vinavlsprodukter og aromatiserede vinprodukter og visse alkoholbaserede spiritusholdige drikkevarer. Det følger af emballageforordningens artikel 29, stk. 11, at medlemsstaterne kan fritage endelige distributører fra forpligtelsen til at opfylde målene i stk. 6, hvis deres salgsareal er beliggende på en ø med en befolkning på under 2 000 indbyggere.

UDKAST

Derudover følger det af forordningens artikel 29, stk. 12, at medlemsstaterne kan tillade, at endelige distributører opretter puljer med henblik på at opfylde deres forpligtelser fastsat i stk. 6, forudsat at hver pulje: a) højst udgør 40 pct. af markedsandelen for den relevante drikkevarekategori, b) består af højst fem endelige distributører, og c) kun omfatter drikkevarekategorier, som er gjort tilgængelige på en medlemsstats område af alle puljemedlemmer.

Endvidere følger det af forordningens artikel 29, stk. 15, at på de betingelser, der er fastsat i artikel 51, kan en medlemsstat fastsætte mål for erhvervsdrivende, som er mere vidtgående end de minimumsmål, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, 2, 3, 5 og 6, i det omfang sådanne højere mål er nødvendige for, at medlemsstaten kan nå et eller flere af målene i artikel 43.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 52, stk. 1, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for på hele deres område at nå følgende genanvendelsesmål: a) Senest den 31. december 2025 skal mindst 65 vægtprocent af alt genereret emballageaffald genanvendes. b) Senest den 31. december 2025 skal følgende minimumsmål i vægtprocent for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i genereret emballageaffald: i) 50 pct. af plast ii) 25 pct. af træ iii) 70 pct. af jernholdige metaller iv) 50 pct. af aluminium v) 70 pct. af glas vi) 75 pct. af papir og pap. c) Senest den 31. december 2030 skal mindst 70 vægtprocent af alt genereret emballageaffald genanvendes. d) Senest den 31. december 2030 skal følgende minimumsmål i vægtprocent for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i genereret emballageaffald: i) 55 pct. af plast ii) 30 pct. af træ iii) 80 pct. af jernholdige metaller iv) 60 pct. af aluminium v) 75 pct. af glas vi) 85 pct. af papir og pap.

Det følger af forordningens artikel 52, stk. 6, at en medlemsstat kan under overholdelse af de almindelige bestemmelser i EUF- traktaten, og idet medlemsstaten handler i overensstemmelse med denne forordning, vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumsmål, der er fastsat i denne artikel.

Efter emballageforordningens artikel 25, stk. 1, må erhvervsdrivende fra den 1. januar 2030 ikke bringe emballage i omsætning i de formater og til de anvendelser, der er anført i bilag V. Det følger af forordningens bilag V, 2. punkt, at dette omfatter engangsplastemballage til uforarbejdede friske frugter og grøntsager, i form af engangsplastemballage til under 1,5 kg færdigpakkede friske frugter og grøntsager. Dog fremgår det af bilag V, 2. punkt, at medlemsstaterne kan indføre fritagelser fra denne begrænsning, hvis det godtgøres, at der er behov for at undgå vandtab eller tab af fasthed, mikrobiologiske farer eller fysiske chok eller oxidation, eller hvis der ikke er mulighed for at undgå sammenblanding af økologiske frugter og grøntsager og ikke-økologiske frugter og grøntsager i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 om certificering og mærkning, uden at det medfører uforholdsmæssigt store økonomiske og administrative omkostninger.

UDKAST

Det fremgår af emballageforordningens artikel 48, stk. 1, at medlemsstaterne sikrer, at der etableres systemer og infrastruktur for returnering og særskilt indsamling af alt emballageaffald fra slutbrugere for at sikre, at det behandles i overensstemmelse med artikel 4, 10 og 13 i affaldsdirektivet, og for at lette forberedelsen til genbrug samt genanvendelse af høj kvalitet.

3.5.2. Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Emballageforordningen er ifølge EUF- traktaten artikel 288 umiddelbart anvendelig i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret.

Med emballageforordningen stilles en række nye umiddelbart anvendelige krav til emballage og emballageaffald. Dog indeholder emballageforordningen en række undtagelsesmuligheder fra disse umiddelbart anvendelige krav, der kræver national gennemførelse. Endvidere pålægger emballageforordningen, at medlemsstaterne træffer en række nødvendige og supplerende foranstaltninger, for at sikre emballageforordningens mål og krav opfyldes. Endelig indeholder emballageforordningen en række muligheder for, at medlemsstaterne kan fastsætte frivillige foranstaltninger inden for rammerne af forordningen, der kræver national gennemførelse.

Emballageforordningen indeholder ligeledes en række delegationsbeføjelser til Kommissionen, hvorefter Kommissionen udarbejder en lang række gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter for at klarlægge den nærmere udmøntning af forordningen. Det nærmere indhold af disse gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter og eventuelle krav der fastsættes i medfør heraf, er endnu ikke klarlagt, da disse vil blive udarbejdet af Kommissionen løbende over de kommende år. For nærmere om gældende ret om Kommissionens delegationsbeføjelser, se pkt. 3.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at de gældende bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelsesloven ikke udgør tilstrækkelig hjemmel til, at miljøministeren kan sikre den nødvendige efterlevelse af kravene i emballageforordningen. På denne baggrund foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse § 13 b, stk. 1, der indeholder hjemmel til at ministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og anvende emballageforordningen med senere ændringer og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf. Da emballageforordningen indeholder en række mål, eksempelvis affaldsreduktionsmål, genbrugsmål og genanvendelsesmål, men ikke fastsætter foranstaltninger, der sikrer, at medlemsstaterne kan nå målene, indrømmer emballageforordningen medlemsstaterne muligheden for at fastsætte supplerende foranstaltninger, der overstiger de minimumsmål, som er fastsat med forordningen, når dette er nødvendigt for at nå de obligatoriske mål, fastsat i forordningen. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 13 b, stk. 1, sikrer, at der kan fastsættes regler herom i bekendtgørelse.

UDKAST

Emballageforordningen indrømmer også medlemsstaterne en vis fleksibilitet ved at fastsætte en række frivillige valgmuligheder. For at sikre, at denne fleksibilitet kan udnyttes, så gennemførelsen kan tilpasses de danske forhold bedst muligt, foreslås det, at der fastsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 13 b, stk. 2, der skal sikre, at miljøministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende ordninger, som det i medfør af emballageforordningen er frivilligt for medlemslandene at iværksætte. Det gælder eksempelvis fastsættelse af nærmere regler om oprettelse af puljeordninger i overensstemmelse med forordningens artikel 29, som det er frivilligt for medlemsstaten at fastsætte, men som ikke er nødvendige for at sikre opfyldelse af emballageforordningens fastsatte krav og mål.

Det foreslås, at der fastsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 13 b, stk. 3, der skal sikre, at miljøministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger om fravigelse af regler i emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i det omfang, den pågældende EU-retsakt indeholder mulighed hertil. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at supplere de gældende bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelsesloven for at sikre, at undtagelsesmulighederne til artikel 25, jf. bilag V og artikel 29 kan finde anvendelse. Dette kan være med til at lette byrderne for erhvervslivet eller tilpasse reglerne til nationale forhold. Det understreges, at en fravigelse kun vil kunne ske, hvis forordningen eller de dertilhørende retsakter udtrykkeligt tillader det.

Det er hensigten, at de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven om udvidet producentansvar, pant og det foreslåede § 13 b skal supplere hinanden med hensyn til hjemmelsgrundlaget, således at den foreslåede bemyndigelse i § 13 b generelt vil skulle anvendes som opsamlingsbestemmelse.

I relation til den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 89 a, vil den foreslåede bestemmelse § 13 b imidlertid skulle anvendes som særregel ved fastsættelse af regler og iværksættelse af foranstaltninger, der er omfattet af emballageforordningens anvendelsesområde.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Lovforslaget har ikke i sig selv konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål.

EU's emballageforordning har til formål at forebygge emballageaffald og fremme genbrug og genanvendelse af emballage. Forordningen forventes dermed at understøtte FN's verdensmål 12 om ansvarligt forbrug og produktion, herunder delmål 12.2 om bæredygtig forvaltning og effektiv udnyttelse af naturressourcer og delmål 12.5 om reduktion af affaldsmængder.

UDKAST

Herudover forventes forordningens regler om producentansvar og håndtering af emballageaffald at bidrage til forebyggelse af henkastet affald, herunder affald der kan ende i havmiljøet, hvilket understøtter FN's verdensmål 14 om livet i havet, herunder delmål 14.1 om reduktion af havforurening.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for det offentlige.

For staten indebærer lovforslaget, at der etableres hjemmel til at varetage opgaver i forbindelse med administration, markedsovervågning, tilsyn og håndhævelse af EU's emballageforordning samt regler fastsat i medfør heraf. Eventuelle økonomiske konsekvenser for det offentlige vil afhænge af den nærmere udmøntning af lovforslaget i bekendtgørelse.

For kommuner og regioner vurderes lovforslaget ikke i sig selv at medføre økonomiske konsekvenser. Eventuelle konsekvenser vil afhænge af den konkrete udmøntning af reglerne og fordelingen af opgaver mellem myndighederne.

5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget fastlægger de overordnede rammer for den nationale gennemførelse af EU's emballageforordning. Implementeringen forudsætter tilpasning af administrative arbejdsgange i relevante myndigheder og kan indebære behov for it-understøttelse.

De konkrete implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner vil afhænge af den efterfølgende udmøntning af lovforslaget i bekendtgørelse.

5.3. Digitaliseringsklar lovgivning

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning, idet det fastlægger rammer, som muliggør digital understøttelse af registrering, indberetning og administration. Eventuelle krav til konkrete digitale løsninger fastlægges i forbindelse med den efterfølgende udmøntning.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

UDKAST

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet følger af de krav der gælder umiddelbart i medfør af EU's emballageforordning og den efterfølgende nationale udmøntning i bekendtgørelse. Virksomheder, der fremstiller, importerer eller distribuerer emballage eller emballerede produkter, kan som følge heraf blive pålagt administrative forpligtelser, herunder registrering, dokumentation og indberetning, samt øvrige efterlevelsomkostninger i form af investeringer og løbende driftsomkostninger. Omfanget af konsekvenserne vil afhænge af den konkrete udmøntning af reglerne samt af virksomhedernes størrelse, produktsammensætning og eksisterende tilpasningsniveau.

Lovforslaget vurderes ikke at have særskilte konsekvenser for innovation eller iværksætteri, eventuelle konsekvenser følger af EU's emballageforordning og den nationale udmøntning i bekendtgørelser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslaget regulerer forhold for producenter, erhvervsdrivende og offentlige myndigheder og indebærer ikke administrative forpligtelser for borgere.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv klimamæssige konsekvenser.

Eventuelle klimamæssige effekter følger af EU's emballageforordning og kan ikke henføres særskilt til lovforslaget.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Eventuelle miljø- og naturmæssige effekter følger af EU's emballageforordning, som har til formål at reducere emballageaffald og fremme genbrug og genanvendelse, og kan ikke henføres særskilt til lovforslaget.

UDKAST

10. Forholdet til EU-retten

Emballageforordningen er efter EUF- traktatens artikel 288 umiddelbart gældende i hver medlemsstat. Med emballageforordningen etableres således harmoniseret og umiddelbart anvendelig regulering af emballage og emballageaffald i EU med virkning fra den 12. august 2026. Det betyder, at de materielle krav til f.eks. emballagedesign, genbrug, genanvendelse og producentansvar vil gælde ensartet i alle medlemslande uden national implementeringslovgivning.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 (i forslaget benævnt emballagedirektivet) har hidtil været implementeret i dansk ret gennem bl.a. miljøbeskyttelseslovens § 9 p og tilhørende bekendtgørelser. Disse regler vil blive tilpasset emballageforordningen.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (informationsproceduredirektivet) vurderes ikke relevant for lovforslaget, da der heri alene fastsættes bemyndigelsesbestemmelser. Der vil i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelser blive taget stilling til, hvorvidt bekendtgørelsesudkastene skal notificeres efter reglerne i informationsproceduredirektivet.

Udmøntning af lovforslaget i bekendtgørelser vil ske i overensstemmelse med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter

UDKAST

	(hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	(hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Klimamæssige konsekvenser		
Miljø- og naturmæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten	(Beskriv forholdet til EU-retten/anfør »Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.«)	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om miljøbeskyttelse (herefter benævnt miljøbeskyttelsesloven) indeholder en opregning af de direktiver, som miljøbeskyttelsesloven helt eller delvist gennemfører,

UDKAST

herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald af 20. december 1994 med senere ændringer (emballagedirektivet).

Det foreslås, at henvisningen til emballagedirektivet udgår fra miljøbeskyttelseslovens *fodnote*.

Ændringen foreslås som følge af, at emballagedirektivet vil blive ophævet med den nye forordning om emballage og emballageaffald, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (herefter benævnt emballageforordningen), og miljøbeskyttelsesloven vil herefter ikke længere indeholde implementering af emballagedirektivet. Den foreslåede ændring af fodnoten skal sammenholdes med lovforslagets § 2, stk. 1, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 1. juli 2026 og have virkning fra den 12. august 2026, som er den dato, hvorfra emballageforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 2

Overskriften til kapitel 2 b miljøbeskyttelsesloven er «Pant- og rabatordninger».

Det foreslås, at i *overskriften* til kapitel 2 b indsættes efter »rabatordninger«: », herunder supplerende bestemmelser til emballageforordningen«.

Formålet med ændringen er at tydeliggøre, at miljøbeskyttelseslovens kapitel 2 b indeholder supplerende bestemmelser til emballageforordningen.

Til nr. 3

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p vedrører udvidet producentansvar for emballage og bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af emballage eller disses kollektive ordninger får pligt til at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af det udvidede producentansvar for emballage. § 9 p er indsat under overskriften »udvidet producentansvar for emballage m.v. «

Det foreslås, at i *overskriften* før § 9 p indsættes efter »Udvidet producentansvar for emballage m.v. «: », herunder supplerende bestemmelser til emballageforordningen«.

Formålet med ændringen er at tydeliggøre, at miljøbeskyttelseslovens § 9 p indeholder supplerende bestemmelser til emballageforordningen. Den foreslåede ændring indebærer, at overskriften vil være dækkende for indholdet af § 9 p.

Til nr. 4

UDKAST

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, skal producenter af emballage forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Bestemmelsen indebærer, at producenter af emballage er pålagt et udvidet producentansvar, hvorved der som udgangspunkt påhviler producenterne et organisatorisk og et finansielt producentansvar, hvorefter producenterne både skal foranstalte særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald og afholde omkostningerne forbundet hertil.

Bestemmelsen gennemfører artikel 7, stk. 2, i emballagedirektivet.

Det følger af emballageforordningens artikel 45, stk. 1, at producenter har udvidet producentansvar i henhold til de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF (affaldsdirektivet) og emballageforordningen for emballage, herunder emballage til emballerede produkter, som de for første gang gør tilgængelige på en medlemsstats område, eller som de udpakker uden at være slutbrugere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ifølge den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 1, har producenter af emballage udvidet producentansvar for emballage, herunder emballage til emballerede produkter, jf. reglerne i forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald (emballageforordningen).

Den foreslåede nyaffattelse medfører, at emballageforordningens regler om udvidet producentansvar for emballage træder i stedet for den hidtidige regulering i national ret.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 2, 2. pkt., vil producenter uanset regler fastsat efter 1. pkt. kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger, jf. stk. 1.

Bestemmelsen præciserer, at producenter af emballage vil have mulighed for at tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger, uanset om der i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., er fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducenternes regning. Det vedrører også tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen tilbyder indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af 1) af virksomheder, der

UDKAST

producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, 2) på øer uden fast broforbindelse eller 3) af kommunens egne institutioner og virksomheder, jf. artikel 49 d, stk. 3.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 2, 2. pkt., kan ministeren fastsætte regler om, at producenter uanset regler fastsat efter 1. pkt. vil kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at ministeren vil kunne fastsætte regler, hvorefter producenter fortsat vil have mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle eget emballageaffald fra husholdninger og emballageaffaldsproducerende virksomheder og derved opfylde forpligtelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1.

Det er hensigten, at ministeren fastsætter regler om, at producenter uanset regler fastsat efter 1. pkt. vil kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger, hvorved producenterne ret hertil i gældende § 9 p, stk. 1, jf. gældende § 9 p, stk. 2, 2. pkt. videreføres.

Kommunalbestyrelsens og emballageaffaldsproducerende virksomheders organisatoriske ansvar begrænses ved fastsættelse af sådanne regler således i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning. For så vidt angår engangsemballageaffald vil husholdningerne fortsat i medfør af gældende § 45, stk. 3, have pligt til at benytte enten kommunale affaldsordninger, fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2, eller producenters egne tilbagetagningsordninger. For så vidt angår engangsemballageaffald vil de affaldsproducerende virksomheder kunne vælge mellem selv at foranstalte behandling af emballageaffaldet, at aflevere det til kommunalbestyrelsen i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen tilbyder indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. artikel 49 d, stk. 3, eller at aflevere det i producenters egne tilbagetagningsordninger. Tilbagetagning i egen tilbagetagningsordning vil i praksis foretages enten af producenterne selv eller i regi af disses kollektive ordninger. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 9 p, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der vil kunne fastsættes regler, der afgrænser under hvilke forhold, producenter kan tilbagetage emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 6

UDKAST

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., fastsætter miljøministeren nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1. Ministeren kan efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 2. pkt., herunder fastsætte regler om, at producenter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent har markedsført, ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Bestemmelsen indebærer, at ministeren kan fastsætte regler om, hvem der er producent og dermed omfattes af det udvidede producentansvar for emballage, og at ministeren kan fastsætte regler om, at producenter under visse forudsætninger undtages fra visse forpligtelser.

Bestemmelsen har til hensigt at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8, stk. 1, artikel 8 a, stk. 1, litra a og d.

Det følger af emballageforordningens artikel 3, stk. 1, nr. 15, at der ved producent forstås: enhver fabrikant, importør eller distributør, for hvem, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder aftaler om fjernsalg, et af følgende forhold gør sig gældende: a) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat og tilgængeliggør fra denne medlemsstats område og på dette samme område for første gang transportemballage, serviceemballage eller primærproduktionsemballage, hvad enten det er som engangsemballage eller som genbrugsemballage, eller b) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat og tilgængeliggør fra denne medlemsstats område og på dette samme område for første gang produkter emballeret i andre emballager end dem, der er omhandlet i litra a), eller c) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland og tilgængeliggør på en anden medlemsstats område for første gang transportemballage, serviceemballage eller primærproduktionsemballage, hvad enten det er som engangsemballage eller som genbrugsemballage, direkte til slutbrugere, eller d) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland og tilgængeliggør på en anden medlemsstats område for første gang produkter, der er emballeret i anden emballage end emballage omhandlet i litra c), direkte til slutbrugere, eller e) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat og udpakker emballerede produkter uden at være en slutbruger, medmindre en anden person er producenten som defineret i litra a), b), c) eller d).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås at ophæve § 9 p, stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelser i emballagebekendtgørelsen, der udmønter den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. og 2. pkt., automatisk ophæves, når § 9 p, stk. 3, ophæves den 12.

UDKAST

august 2026, da emballageforordningen træder i stedet og dermed fastlægger pligtsubjekter for det udvidede producentansvar for emballage, jf. emballageforordningens artikel 3, stk. 1, nr. 15.

Ophævelsen af stk. 3 indebærer, at gældende stk. 4-20 bliver stk. 3-19.

Til nr. 7

Det fremgår af det gældende § 9 p, stk. 4, 4. pkt., at ministeren til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 endvidere kan fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Med den foreslåede ændring af lovens § 9 p, *stk. 4, 4. pkt.*, der bliver stk. 3, 4. pkt., ændres »stk. 15« til »stk. 14«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelsen af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 8

Det fremgår af det gældende § 9 p, stk. 12, nr. 3, at miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at give oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.

Det fremgår af forordningens artikel 46, stk. 1, at producenter kan overdrage det til en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 47, at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne.

Med den foreslåede ændring af lovens § 9 p, *stk. 12, nr. 3*, der bliver stk. 11, nr. 3, ændres »§ 9 z, stk. 1« til »emballageforordningens artikel 46, stk. 1«.

Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede ændring under lovforslagets § 1, nr. 18, hvorefter emballage udgår af lovens § 9 z, stk. 1, da emballageforordningens regler om producenters overdragelse af forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar for emballage efter artikel 46, stk. 1, træder i stedet for nationale regler.

Til nr. 9

Det fremgår af det gældende § 9 p, stk. 13, at miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet

UDKAST

hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Med den foreslåede ændring af lovens § 9 p, stk. 13, der bliver stk. 12, ændres »stk. 3, 4, 11 og 12« til »stk. 3, 10 og 11«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 10

Det fremgår af det gældende § 9 p, stk. 14, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 10 skal gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 11-13 skal afgives.

Med den foreslåede ændring af lovens § 9 p, stk. 14, der bliver stk. 13, ændres »stk. 11-13« til »stk. 10-12«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 11

Det fremgår af det gældende § 9 p, stk. 15, at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald, jf. stk. 6, 4. pkt., til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med følgende: 1) Planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt. 2) Oplysningstiltag, jf. regler fastsat i medfør af stk. 11. 3) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1. 4) Betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet efter § 48 g, stk. 1, i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning af producentgebyrer efter regler fastsat i medfør af § 48 d, stk. 2. 5) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Det følger af emballageforordningens artikel 13, stk. 1, at medlemsstaterne sikrer, at harmoniserede mærker, der muliggør særskilt indsamling af hver materialespecifik del af emballageaffald, som skal bortskaffes i særskilte beholdere, anbringes, påtrykkes eller indgraveres på alle affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald på en synlig, letlæselig og uudslettelig måde. En beholder til emballageaffald kan være forsynet med mere end ét mærke. Denne forpligtelse gælder ikke for beholdere, der er omfattet af pant- og retursystemer.

UDKAST

Det følger af emballageforordningens artikel 13, stk. 2, at Kommissionen senest den 12. august 2026 vedtager gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af harmoniserede mærker og specifikationer for mærkningskrav og -formater for mærkning af de beholdere, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1.

Det følger af emballageforordningens artikel 45, stk. 2, litra a, at de finansielle bidrag, som producenter betaler, ud over de omkostninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 4, litra a), i direktiv 2008/98/EF, skal dække omkostninger ved mærkning af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald som omhandlet i emballageforordningens artikel 13.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås med ændringen af § 9 p, stk. 15, der bliver stk. 14, at »stk. 6, 4. pkt.« ændres til »stk. 5, 4. pkt.«, »stk. 11« ændres til »stk. 10« og efter nr. 5 indsættes et nyt nummer: »6) Mærkning af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald som omhandlet i emballageforordningens artikel 13«.

De foreslåede rykninger foretages som en konsekvens af ophævelsen af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Den foreslåede indsættelse af nr. 6 i § 9 p, stk. 15, der bliver § 9 p, stk. 14, vil indebære, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med mærkning af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald som omhandlet i emballageforordningens artikel 13.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen skal opgøre de omkostninger, som kommunalbestyrelsen har til mærkningen.

Til nr. 12

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 16, 1. pkt., kan miljøministeren fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyret, og om dokumentation for gebyrets sammensætning.

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 p, stk. 16, 1. pkt., der bliver stk. 15, 1. pkt., at »stk. 15« ændres til »stk. 14«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelsen af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 13

UDKAST

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 17, kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 15 ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 p, stk. 17, der bliver stk. 16, at »stk. 15« ændres til »stk. 14«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 14

Det fremgår af det gældende § 9 p, stk. 18, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage, herunder omkostninger forbundet med følgende: 1) Opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner. 2) Sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage. 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 11.

Den gældende bestemmelse er udnyttet i §§ 97-99 i bekendtgørelse nr. 1146 af 29. september 2025 om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald (emballagebekendtgørelsen) til at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger til administrative opgaver vedrørende udvidet producentansvar for emballage.

Bestemmelsen har til hensigt at gennemføre artikel 8 a, stk. 4, litra a), i affaldsdirektivet.

Det følger af emballageforordningens artikel 45, stk. 2, litra b, at de finansielle bidrag, som producenter betaler, ud over de omkostninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 4, litra a), i direktiv 2008/98/EF, skal dække omkostninger ved gennemførelse af undersøgelser af sammensætning af indsamlet blandet kommunalt affald i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/595 og i henhold til de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i henhold til emballageforordningens artikel 56, stk. 7, litra a), hvis disse gennemførelsesretsakter fastsætter en forpligtelse til at foretage sådanne undersøgelser.

Det foreslås med ændringen af § 9 p, stk. 18, der bliver stk. 17, at »stk. 11« ændres til »stk. 10« og efter nr. 3 indsættes som nr. 4: »4) Gennemførelse af undersøgelser af sammensætning af indsamlet blandet kommunalt affald i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/595 og i henhold til de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i henhold til emballageforordningens artikel 56, stk. 7, litra a, hvis disse gennemførelsesretsakter fastsætter en forpligtelse til at foretage sådanne undersøgelser.«.

UDKAST

De foreslåede rykninger foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Den foreslåede indsættelse af nr. 3 i § 9 p, stk. 18, der bliver § 9 p, stk. 17, vil indebære, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter skal betale gebyrer til dækning af miljøministerens faktiske omkostninger forbundet med gennemførelse af undersøgelser af sammensætning af indsamlet blandet kommunalt affald i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/595 og i henhold til de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i henhold til emballageforordningens artikel 56, stk. 7, litra a), hvis disse gennemførelsesretsakter fastsætter en forpligtelse til at foretage sådanne undersøgelser.

Til nr. 15

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 20, kan miljøministeren fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 18 og 19, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 p, 20, der bliver stk. 19, at »stk. 18 og 19« ændres til »stk. 17 og 18«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 16

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 s, stk. 2, finder § 9 p, stk. 15 og 17, og regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2-14, 16 og 18-20, tilsvarende anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, jf. stk. 1.

Bestemmelsen indebærer, at reglerne om udvidet producentansvar for emballage i loven og i regler fastsat i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse på udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, som defineret i engangsplastdirektivet.

Bestemmelsen har til hensigt at gennemføre det udvidede producentansvar for de specifikke engangsplastprodukter, der fremgår af afsnit I i engangsplastdirektivets bilag, del E.

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 s, stk. 2, at »§ 9 p, stk. 15 og 17« ændres til »§ 9 p, stk. 14 og 16« og »§ 9 p, stk. 2-14, 16 og 18-20« ændres til »§ 9 p, stk. 2-13, 15 og 17-19«.

UDKAST

Ændringerne foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 17

Efter den gældende bestemmelse i § 9 y, stk. 1, kan producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, eller batterier i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 y, stk. 2, indtræder repræsentanten i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, eller batterier og affald herfra.

Den gældende § 9 y, stk. 1 og 2, gennemfører affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, afsnit 3 og 4 samt engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 6

Ifølge emballageforordningens artikel 45, stk. 3, udpeger en producent omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 15), litra c) og d), ved skriftlig fuldmagt en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar i hver medlemsstat, hvor producenten for første gang gør emballage eller emballerede produkter tilgængelige, bortset fra den medlemsstat, hvor producenten er etableret. Medlemsstaterne kan fastsætte, at producenter, der er etableret i tredjelande, ved skriftlig fuldmagt skal udpege en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar, når de første gang gør emballage eller emballerede produkter tilgængelige på medlemsstaternes område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås, at »emballage,« udgår af § 9 y, *stk. 1* og 2, og at emballage igen indsættes i § 9 y, stk. 1 og 2, i forbindelse med de øvrige produkter af engangsplast.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke længere vil kunne udnævnes bemyndigede repræsentanter for emballage med hjemmel i nationale regler om udvidet producentansvar for emballage, da emballageforordningens artikel 45, stk. 3, træder i stedet. Eventuelle supplerende bestemmelser om bemyndigede repræsentanter i det udvidede producentansvar for emballage vil kunne fastsættes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 13 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 24. Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at der fortsat vil være mulighed for at udnævne bemyndigede repræsentanter i det udvidede producentansvar for engangsplast, som følger af engangsplastdirektivet.

UDKAST

Til nr. 18

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1 kan forpligtelserne efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og § 9 t, stk. 1, opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Det fremgår af forordningens artikel 46, stk. 1, at producenter kan overdrage det til en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 47, at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås, at henvisningen til § 9 p, stk. 1, udgår af § 9 z, *stk. 1*.

Den foreslåede ændring vil medføre, at producenters mulighed for at overdrage forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar efter emballageforordningens artikel 46, stk. 1, træder i stedet for den hidtidige regulering i national ret.

Til nr. 19

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9, 12 og 13, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 10-13, § 9 r, stk. 4 og 5, og § 9 t, stk. 8-10, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3 kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, og helt eller delvis oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 10-13, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 z, *stk. 2 og 3*, at »§ 9 p, stk. 10-13« ændres til »§ 9 p, stk. 9-12«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 20

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af

UDKAST

engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 z, stk. 4, at »§ 9 p, stk. 7« ændres til »§ 9 p, stk. 6«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 21

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, kan miljøministeren til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 6 og 8, og § 9 r, stk. 1.

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, at »§ 9 p, stk. 6 og 8« ændres til »§ 9 p, stk. 5 og 7«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 22

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 7, kan miljøministeren til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9, 12 og 13, § 9 n, stk. 2-4, § 9 p, stk. 11-13, § 9 r, stk. 4 og 5, og § 9 t, stk. 8-10, og i henhold til artikel 75 i batteriforordningen.

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 7, at »§ 9 p, stk. 11-13« ændres til »§ 9 p, stk. 10-12«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 23

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, stk. 2, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til § 9 h, stk. 1, 9, 12 og 13, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og 11-13, § 9 q, stk. 1, 3 og 4, § 9 r, stk. 2, 4 og 5, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1 og 8-10, og § 9 æ, stk. 1, artikel 56, stk. 4, og artikel 75 i batteriforordningen, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

UDKAST

Det foreslås med ændringen af lovens § 9 a, stk. 2, at »§ 9 p, stk. 1 og 11-13« ændres til »§ 9 p, stk. 1 og 10-12«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 24

De gældende regler i miljøbeskyttelsesloven giver ikke tilstrækkelig sikker hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler til gennemførelse og anvendelse af emballageforordningen med senere ændringer og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1, 3.4.1 og 3.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 13 b, i miljøbeskyttelsesloven, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger der supplerer emballageforordningen.

Det følger af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelses stk. 1, at ministeren fastsætter regler og iværksætter foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og anvende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (emballageforordningen) med senere ændringer og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf.

Det er hensigten, at de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven om udvidet producentansvar, pant og det foreslåede stk. 1, skal supplere hinanden med hensyn til hjemmelsgrundlaget således, at den foreslåede bemyndigelse i stk. 1 generelt vil skulle anvendes som opsamlingsbestemmelse for f.eks. reglerne om pant og udvidet producentansvar.

I relation til den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 89 a, vil den foreslåede bestemmelse i stk. 1 imidlertid skulle anvendes som særregel ved fastsættelse af regler og iværksættelse af foranstaltninger, der er omfattet af emballageforordningens anvendelsesområde.

Ministerens bemyndigelse vil være begrænset til det, der er nødvendigt for at gennemføre og anvende emballageforordningen. Bemyndigelsen i det foreslåede stk. 1 vil således ikke kunne anvendes til at indføre strengere eller mere vidtgående nationale krav end forordningens minimumsforpligtelser.

Bemyndigelsen i det foreslåede stk. 1 påtænkes anvendt til eksempelvis at fastsætte regler om afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet for bemyndigede repræsentanter i overensstemmelse med artikel 45, stk. 3, 1. pkt., og om den eller de kompetente myndigheders

UDKAST

organisation og drift, herunder administrative og proceduremæssige regler efter artikel 40, for bl.a. registrering af producenter i overensstemmelse med artikel 44 og godkendelse af opfyldelse af udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 47. Det foreslåede stk. 1 påtænkes i øvrigt anvendt til fastsættelse af regler om, at den kompetente myndighed i visse situationer skal træffe afgørelse, når emballageforordningen kræver det, herunder eksempelvis for at sikre, at emballagen trækkes tilbage fra markedet, eller at der træffes andre passende restriktive foranstaltninger over for den pågældende emballage eller fabrikant, i overensstemmelse med forordningens artikel 58, stk. 9.

Det er hensigten, at ministeren med hjemmel i det foreslåede stk. 1 vil fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, i det omfang det vurderes nødvendigt for at sikre opfyldelsen af emballageforordningens fastsatte krav og mål, herunder eksempelvis regler og foranstaltninger, der sigter mod at forebygge generering af emballageaffald og minimere emballages miljøpåvirkning i overensstemmelse med forordningens artikel 43, stk. 5.

Hvis det på sigt skulle vise sig at være nødvendigt for at opfylde forordningens krav herom, vil ministeren med hjemmel i det foreslåede stk. 1 kunne fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger om eksempelvis minimumskrav til pant- og retursystemer for visse drikkevareemballager i overensstemmelse med forordningens artikel 50, stk. 11, eller mere vidtgående genbrugsmål end de minimumsmål, der er fastsat i artikel 29 i overensstemmelse med forordningens artikel 29, stk. 15.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk.* 2 kan miljøministeren fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende ordninger, som det i medfør af emballageforordningen er frivilligt for medlemslandene at iværksætte.

Med den foreslåede bemyndigelse i *stk.* 2 vil ministeren kunne udnytte de muligheder, som emballageforordningen med senere ændringer og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør heraf, giver medlemslandene, for at indføre særlige nationale ordninger, der ikke er obligatoriske.

Bemyndigelsen sikrer dermed, at ministeren, hvor forordningen giver adgang dertil, har fleksibilitet til at sikre, at gennemførelsen og anvendelsen af forordningen tilpasses nationale ordninger, herunder politiske aftaler.

Ministerens bemyndigelse vil være begrænset til det, der er nødvendigt for at gennemføre eller anvende ordninger, som er frivillige for medlemslandene at iværksætte. I tilfælde af at anvendelsen af bemyndigelsen indebærer substantielle regler eller foranstaltninger af indgribende karakter eller foranstaltninger der medfører væsentlige økonomiske byrder, er det en forudsætning for anvendelsen af den foreslåede bemyndigelse, at regeringen har været inddraget i beslutningen.

Det er hensigten, at de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven om udvidet producentansvar, pant og det foreslåede stk. 2, skal supplere hinanden med hensyn til hjemmelsgrundlaget således, at den

UDKAST

foreslåede bemyndigelse i stk. 2 generelt vil skulle anvendes som opsamlingsbestemmelse for f.eks. reglerne om pant og udvidet producentansvar.

I relation til den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 89 a, vil den foreslåede bestemmelse i stk. 2 imidlertid skulle anvendes som særregel ved fastsættelse af regler og iværksættelse af foranstaltninger, der er omfattet af emballageforordningens anvendelsesområde.

Bemyndigelsen påtænkes anvendt til bl.a. at fastsætte supplerende regler til forordningens bestemmelser om, at producenters forpligtelser om registrering i producentregistret efter emballageforordningens artikel 44 kan opfyldes af en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar i overensstemmelse med forordningens artikel 44, stk. 3.

Bemyndigelsen påtænkes endvidere anvendt til bl.a. at fastsætte regler om, at producenter, der er etableret i tredjelande, ved skriftlig fuldmagt skal udpege en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar, når de første gang gør emballage eller emballerede produkter tilgængelige på medlemsstatens område i overensstemmelse med forordningens artikel 45, stk. 3, 2. pkt.

Bemyndigelsen påtænkes i øvrigt på sigt anvendt til at fastsætte regler om, at endelige distributører kan oprette puljer i overensstemmelse med artikel 29, stk. 12, for at lette byrderne for små virksomheder i forbindelse med deres efterlevelse af forpligtelsen i artikel 29, stk. 6.

Hvis regeringen på sigt skulle ønske det, vil ministeren med hjemmel i det foreslåede stk. 2 eksempelvis kunne fastsætte mere vidtgående krav til pant- og retursystemer, herunder krav om at medtage andre emballager i overensstemmelse med emballageforordningens artikel 50, stk. 9, og yderligere krav for alle former for plastbæreposer uanset vægtykkelse i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan miljøministeren fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger om fravigelse af regler i emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i det omfang, den pågældende EU-retsakt indeholder adgang herfor.

Ministeren vil med hjemmel i den foreslåede *stk. 3* kunne udnytte eventuelle undtagelses- og fritagelsesmuligheder, der fremgår af emballageforordningen og de dertilhørende retsakter. Dette kan være med til at lette byrderne for erhvervslivet eller tilpasse reglerne til nationale forhold. Det understreges, at en fravigelse kun vil kunne ske, hvis forordningen eller de dertilhørende retsakter udtrykkeligt tillader det.

Det er hensigten, at de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven om udvidet producentansvar, pant og det foreslåede *stk. 3*, skal supplere hinanden med hensyn til hjemmelsgrundlaget således, at den foreslåede bemyndigelse i *stk. 3* generelt vil skulle anvendes som opsamlingsbestemmelse for f.eks. reglerne om pant og udvidet producentansvar.

UDKAST

I relation til den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 89 a, vil den foreslåede bestemmelse i stk. 3 imidlertid skulle anvendes som særregel ved fastsættelse af regler og iværksættelse af foranstaltninger, der er omfattet af emballageforordningens anvendelsesområde.

Bemyndigelsen i det foreslåede stk. 3 påtænkes eksempelvis anvendt til at fastsætte regler om fritagelse fra anvendelsesbegrænsningen for engangsplastemballage til uforarbejdet frisk frugt og grøntsager på under 1,5 kg, jf. forordningens bilag V, punkt 2.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 3 påtænkes i øvrigt anvendt til at fastsætte regler om fritagelse af endelige distributører fra genbrugsforpligtelsen vedrørende drikkevareemballage, jf. artikel 29, stk. 11, 1. pkt.

Ministeren vil med hjemmel i det foreslåede stk. 3 eksempelvis kunne fastsætte regler om undtagelse af mikrovirksomheder fra visse af forordningens forpligtelser.

Efter det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*, kan miljøministeren fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser i forbindelse med administration, drift og kontrol med en ordning fastsat efter stk. 1-3 til en privat organisation, herunder regler om udpegning af organisationens bestyrelsesmedlemmer.

Det er hensigten, at de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven om udvidet producentansvar, pant og det foreslåede stk. 4 skal supplere hinanden med hensyn til hjemmelsgrundlaget, således at den foreslåede bemyndigelse i stk. 4 generelt vil skulle anvendes som opsamlingsbestemmelse for f.eks. reglerne om pant og udvidet producentansvar.

Med det foreslåede stk. 4, 1. pkt., vil ministeren kunne fastsætte regler om henlæggelse af beføjelse om administration, drift og kontrol med en ordning fastsat efter det foreslåede stk. 1-3 til en privat organisation. Kompetencehenlæggelsen indebærer, at offentligtretlige kompetencer, der er pålagt medlemslandene i henhold til emballageforordningen, vil kunne henlægges til en privat organisation bl.a. med henblik på at sikre en mere smidig sagsbehandling eller ressourceoptimering.

Ved privat organisation forstås eksempelvis selskaber, foreninger, interessentskaber og andre juridiske personer. Den private organisation forudsættes oprettet som en nonprofitorganisation.

Med det foreslåede stk. 4, 1. pkt., sikres der klar hjemmel til, at eventuelle nye ordninger fastsat efter det foreslåede stk. 1-3, vil kunne udnytte allerede etablerede systemer og erfaringer, eksempelvis ved henlæggelse af kompetence til Dansk Retursystem A/S eller Dansk Producentansvar (DPA), herunder hvis regeringen på sigt skulle ønske at etablere pantordninger for andre emballageformater efter det foreslåede stk. 2. Det foreslåede stk. 4, 1. pkt., vil dog også kunne anvendes til at henlægge kompetence til øvrige, herunder nyoprettede nonprofitorganisationer, inden for emballageforordningens rammer, såfremt regeringen på sigt skulle ønske det.

UDKAST

Ministeren vil med den foreslåede bestemmelse i stk. 4, 1. pkt., eksempelvis kunne fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser vedrørende behandling af ansøgninger, herunder godkendelse af opfyldelse af udvidet producentansvar, administration af tildelingsordninger, afgørelseskompetence, meddelelse af påbud, kontrol og tilsyn, indhentelse og videregivelse af oplysninger, opkrævning af gebyrer m.v., der er nødvendige for at gennemføre eller anvende emballageforordningen, eller som er nødvendige for at gennemføre eller anvende ordninger, som det i medfør af emballageforordningen er frivilligt for medlemslandene at iværksætte.

Den endelige kompetencefordeling mellem miljøministeren og den private organisation vil blive fastlagt i bekendtgørelse.

Det forudsættes, at ministeren vil fastsætte regler om, at ministeren skal godkende vedtægter og retningslinjer for en privat organisations administration af en ordning. Idet ministeren bevarer tilsyns- og instruktionsbeføjelser sikres det, at private organisationer vil handle i overensstemmelse med gældende ret og borgernes grundlæggende rettigheder.

Ministeren vil med den foreslåede bestemmelse i stk. 4, 1. pkt., kunne fastsætte regler om udpegning af organisationens bestyrelsesmedlemmer, herunder formanden for bestyrelsen. Ministeren vil kunne udpege den øvrige bestyrelse efter indstilling fra interesse- og brancheorganisationer på området, som ministeren har udvalgt. Det forudsættes, at ministeren udpeger en formand, der er uafhængig af brancherne.

Efter det foreslåede stk. 4, 2. *pkt.*, kan afgørelser truffet af en privatorganisation i henhold til 1. pkt. af den, afgørelsen retter sig mod, påklages til miljøministeren. Det forudsættes, at det i reglerne om den pågældende ordning etableret efter stk. 1-3 er klart bestemt, hvilke typer af afgørelser den private organisation kan og skal træffe.

Efter det foreslåede stk. 4, 3. *pkt.*, er klagefristen 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt.

Efter det foreslåede stk. 4, 4. *pkt.*, skal klagen være skriftlig og skal indgives til ministeren, medmindre ministeren bestemmer andet.

Efter det foreslåede stk. 4, 5. *pkt.*, har en klage ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet. Spørgsmålet om opsættende virkning af klager følger af miljøbeskyttelseslovens kapitel 11, medmindre ministeren bestemmer andet.

Efter det foreslåede *stk. 5* kan miljøministeren fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndigheders og private organisationers omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med emballageforordningen, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

UDKAST

Med det foreslåede stk. 5 vil ministeren kunne fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndigheders og private organisationers faktiske omkostninger ved administrationen af reglerne efter emballageforordningen samt delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, herunder faktiske omkostninger i forbindelse med tilsyn og kontrol. Dermed indføres en klar hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om myndigheders og private organisationers opkrævning af gebyrer fra de i forordningen omfattede økonomiske aktører for f.eks. behandling af anmeldelser, godkendelser og tilsyn.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en uddybning af baggrunden for gebyrbestemmelsen.

Ved kompetent myndighed forstås både offentlige myndigheder, men også private organisationer der har fået henlagt kompetence efter gældende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, eksempelvis Dansk Producentansvar og Dansk Retursystem A/S, eller private organisationer der har fået henlagt kompetence efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i stk. 4.

Formålet med det foreslåede stk. 5 er, at sikre, at det er muligt at finansiere den nødvendige myndighedsindsats, herunder indsats fra private organisationer, der har fået henlagt kompetence, på emballageområdet efter forurenere-betaler-princippet. Samlet set vil stk. 5 medføre, at der kommer en holdbar finansieringsmodel for myndighedernes og herunder private organisationers opgaver i forbindelse med emballageforordningen.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i stk. 5 skal ses i sammenhæng miljøbeskyttelseslovens specifikke regler om gebyrer for administration og tilsyn, herunder eksempelvis i det udvidede producentansvar for emballage, jf. § 9 p, stk. 15, der bliver stk. 14, om kommunalbestyrelsens gebyrer for administration, § 9 p, stk. 18, der bliver stk. 17, om miljøministerens gebyrer for administration, § 9 æ, stk. 5, om ministerens gebyrer forbundet med tilsyn og § 9 ø, stk. 4 om gebyrer for den private organisations omkostninger ved administration og kontrol. Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal supplere de eksisterende bestemmelser om gebyrer og dermed skal fungere som opsamlingsbestemmelse.

Til nr. 25

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 10, kan miljøministeren fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder husholdningsemballageaffald eller erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, til producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om overdragelsen, herunder om, hvor og hvordan overdragelsen skal finde sted, og tidsfrister for afhentningen.

UDKAST

Det foreslås med ændringen af lovens § 45, *stk. 10*, at »§ 9 p, stk. 6, 1. pkt.« ændres til »§ 9 p, stk. 5, 1. pkt.«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 26

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 11, kan miljøministeren fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale eller opkræve betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, som ikke udgør emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, 1. pkt., og som kommunalbestyrelsen har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af stk. 10. Fastsætter ministeren regler efter 1. pkt., fastsætter ministeren i den forbindelse regler om kommunalbestyrelsens betaling til eller opkrævning af betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger, herunder regler om opgørelse for afholdte udgifter eller opnåede indtægter og dokumentation herfor.

Det foreslås med ændringen af lovens § 45, *stk. 11*, at »§ 9 p, stk. 7, 1. pkt.« ændres til »§ 9 p, stk. 6, 1. pkt.«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 27

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 48 d, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver for at sikre en velfungerende konkurrencebaseret affaldssektor.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 48 d, stk. 2 kan miljøministeren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om opgaver med analyser og overvågning af gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som Forsyningstilsynet skal varetage

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 48 e, stk. 1, gør Forsyningstilsynet klima-, energi- og forsyningsministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.

UDKAST

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 48 e, stk. 2, oplyser Forsyningstilsynet miljøministeren om forhold vedrørende gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.

Det foreslås med ændringen af lovens § 48 d, stk. 2 og § 48 e, stk. 2, at »§ 9 p, stk. 15« ændres til »§ 9 p, stk. 14« og »§ 9 p, stk. 16« ændres til »§ 9 p, stk. 15«.

Ændringen foretages som en konsekvens af ophævelse af § 9 p, stk. 3, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 28-30

Miljøbeskyttelsesloven § 79 b, stk. 1 indeholder ikke en generel hjemmel til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. ved gennemførelse af EU-direktiver og anvendelse af EU-forordninger omfattet af miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde.

Det foreslås at indsætte nr. 21 i § 79 b, stk. 1, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. ved gennemførelse af EU-direktiver og anvendelse af EU-forordninger omfattet af miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde.

Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation for alle typer af kommunikation, herunder regler om digital kommunikation til en privat organisation, jf. lovens § 9 ø.

Hjemlen skal læses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 13 b, og den vil bl.a. kunne anvendes til at stille krav om digital kommunikation ved registrering som producent eller bemyndiget repræsentant, ansøgning i forbindelse med emballageforordningens godkendelsesprocedure, jf. artikel 47, dokumentation for overholdelse af krav, fastsat i medfør af den foreslåede § 13 b, og indberetning af oplysninger om markedsførte mængder og affaldsmængder til et producentregister.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at loven skal træde i kraft den 12. august 2026.

De ændringer af miljøbeskyttelsesloven, der foreslås med denne lov, vil ikke gælde for Færøerne eller Grønland, da miljøbeskyttelsesloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. miljøbeskyttelseslovens § 118, og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

UDKAST

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	<p>1. § X affattes således:</p> <p>»§ X. ...«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret senest ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	
§ 50. ---	
<i>Stk. 2. ---</i>	
<i>Stk. 3. Tilskud efter § 7 udbetales til anmeldte virksomheder.</i>	<p>1. § 50, stk. 3, affattes således:</p> <p>»Tilskud efter § 7 udbetales til anmeldte virksomheder.«</p>
<i>Stk. 4-9.---</i>	
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret bl.a. ved lov nr. ... af ... og senest ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>

UDKAST

§ X. ...	1. ...

UDKAST

UDKAST

Bilag 2. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF

UDKAST